

Dzimuši divi zēni -

**Artūrs Spirģis;
Rihards Ahmetovs**

Sirsnīgi sveicam vecākus!

Novembris

Svētku diena

18. novembris -

Latvijas Republikas
proklamēšanas diena

Atceres diena

11. novembris -

Lāčplēša diena

Tradīciju dienas

10. novembris -

Mārtiņa diena

23. novembris -

Mirušo piemiņas diena

25. novembris -

Katrīnas diena

30. novembris -

Andreja diena

Skorpions
24.10. - 22. 11.

Makšķerniekiem novembrī

Dienas, kad ķeras labi -

3., 4., 5., 6., 12., 19., 20., 21., 22., 23.

Dienas, kad ķeras ļoti labi -

1., 2., 13., 14., 24., 25., 26., 27., 28.,
29., 30.

ŠAJĀ NUMURĀ:

- ❖ Pagasta padomes aktualitātes
- ❖ Latvijai - 90
- ❖ Dzīvesstāsts
- ❖ Skolas ziņas
- ❖ „Piebalgas balsis”
- ❖ Zemniekiem
- ❖ Tautas fronteī - 20

*Sirds gavilē,
Nesot līdzī baltu dienu.
Varbūt dota ceļamaize kādam?
Varbūt kāds grauds
Iekritis auglīgā augsnē?*

*Draudzīgā aicinājuma fonda balvu „Cēsu skolotājs 2008”
balvu un pūci 2008. gada 26. septembrī saņēma: skolotājs*

Arnis Ratiņš (jau 3. gadu pēc kārtas),

„Cerību balvu” saņēma skolotājas

Zane Althabere un Daiga Rubene.

Cēsu rajona padomes balvas

„Gada skolotājs 2008” laureātes -

Gunta Leimane un Daiga Rubene.

Apbalvoto vidū arī jaunpiebaldzēnietes skolotājas

Arta Apsīte un Lauma Micāne.

Apsveic Jaunpiebalgas pagasta padome.

**Jaunpiebalgas
pagasta padomes
priekšsēdētājs
Laimis Šavējs ar
„Gada skolotājs
2008” laureātēm
Guntu Leimani un
Daigu Rubeni.**

Nesen izlasīju konkursa nolikumu, kurā aicināti jaunie literāti sūtīt gaišus dzejoļus, kas rakstīti rokrakstā, nevis datorsalikumā. Konkursa veidotāji atzīst, ka rokrakstā redzama cilvēka aura, rokrakstos nav nekā līdzīga, katrs ir par sevi. Rokraksts parāda, cik atšķirīgi katrs autors domā un raksta. Arī presē nu jau labu laiku dažus dzejoļus publicē rokrakstā. Tomēr pamazām un neatlaidīgi dzīvē ienācis dators, kuru nu lieto arī par rakstāmmašīnu. (Starp citu, pavisam nesen, lai kādā pasākumā atgādinātu padomju laika romantiku, es intensīvi meklēju rakstāmmašīnu, ar kuru uzrakstīt tekstu. Laiks dara savu, un šo pārbaudīto, īpaša veida mašīnu darba kārtībā atrast man tā arī neizdevās...) Datoros tagad top ne tikai avīžraksti, bet arī dzejoļi, stāsti un romāni. Ar datoru strādāt var iemācīties jebkurā laikā, bet labu rokrakstu iespējams izveidot tikai skolas gados. Žēl, ka skolā vairs nav glītrakstīšanas stundu, žēl, ka visi raksta tikai ar lodīšu pildspalvu, ar kuru tā īsti labu rokrakstu nemaz nevar izveidot. Atceros, kā vēl vidusskolā rakstījām ar tinti, un prieks skatīties, ka daži uzņēmēji arī lieto tintes pildspalvu. Prezidenti, valdības vadītāji un citas augstas amatpersonas svarīgus dokumentus paraksta ar parasto, ne lodīšu pildspalvu. Jaungada un Ziemassvētku apsveikumu kartītes tikpat kā vairs nesūtām, tagad visbiežāk uz mobilo telefonu pārsūtām apsveikuma īsziņu, kuru mums jau paspējis atsūtīt kāds cits. Vēstules arī rakstām arvien retāk, jo tas ir darbs un laiks. Esam elektronizējušies un ciparizējušies, mums nav laika, un mēs steidzamies. Bet kur esam tikuši?!

Oktobris – veļu mēnesis, apceru laiks... Aizsmaržojuši flokši, zied miķeļīši, un skumji smaržo pēc rudens. Aizzibējusi vēl viena vasara, un kas zina, cik katram mums mūžā to lemts... Oktobris atkal strauji rauc gadu. Apcirkņos sabērtā daudzums vai mazums jau izmērīts. Paši savus darbus un nedarbus, laimes mirkļus un nebaltās dienas atmiņās vētīsim drusku vēlāk, ap Ziemassvētku laiku, Jaungada noskaņā. Bet rudens vēji mums pāri pūš mūžības elpu, nesdami sveicienus no paaudzēm, kuru vairs nav, no tiem mīļajiem un tuvajiem, kas kapsētā.

Ir nepārvarama siena starp dzīvo un mirušo pasauli. Tik smalka un silta kā rudenī, veļu laikā, tā nav nevienā citā gadalaikā. Liekas, atliek tikai ciešāk ieskatīties dzestrajā miglas vālā, ilgāk pastāvēt, gājputnu pilnās debesīs vērojot, kad klusi apziņā atdzīvojas kāda sen aizgājusi balss, kāds mīļš stāvs, kāds piedzīvots un neaizmirstams mirklis.

Mūsu tautas tradīcijās ir godāt veļus. Vispirms laikam tāpēc, lai dotu mieru viņu dvēselēm. Vienmēr esmu domājusi, ka patiesībā ar šo tradīciju uzturēšanu vēlamies dot mieru, vismaz samierināšanos ar vairs neko negrozāmo, paši savām dvēselēm. Aizdedzot mājās krēslas stundā kādu sveci, sakopjot kapus vai varbūt tikai atļaujoties greznību ilgāk iegrimt pārdomās, jo šai nodarbei mūsdienās paliek arvien mazāk laika.

Lai mums izdodas vēl šoruden pārlasīt kādu mīļu vēstuli rokrakstā, lai izdodas apciemot savējos! Un kaut kā prātā nāk uzraksts uz kāda kapakmens Tomes kapsētā, kur mūža mierā dus rakstniece Regīna Ezera, – *es esmu, kas tu būsi...*

Zane Althabere

Jautājam pašvaldībai

Reģionālās attīstības un pašvaldību ministrs Edgars Zalāns (TP) sēdē ir teicis, ka pašvaldībām bija dots pietiekami ilgs laiks, lai apvienotos brīvprātīgi. Ko tu jaunu uzzināji 9. oktobrī, tiekoties ar ministra kungu?

– Kā var veikt brīvprātīgu apvienošanu, ja ik pa brīdim tiek mainīti likumi, piedāvāti citi spēles noteikumi, un pat tie novadi, kas jau strādā gadu vai 2-3, tiek atzīti par maziem un nepareizi izveidotiem. Reforma ir uzņēmusi jaunus apgrīzienus, jo Saeimā tiek virzīts Administratīvo teritoriju likums. Pagājušajā nedēļā tas tika pieņemts 2. lasījumā. Pēc Reģionālās un pašvaldību ministrijas ieteikumiem tiek iestrādāti kritēriji – cik novadā un novada centrā jābūt iedzīvotājiem. Citādi it kā nevarot pabeigt reformu... Politiskie spēki (piecas no sešām partijām Saeimā) ir vienojušies, ka beidzot reformai jāpieliek „punkts”. Ministrija nāca talkā, lai optimizētu un samazinātu novadu skaitu. Šajā sakarā 9.oktobrī uz Rīgu, uz sarunu ministrs E.Zalāns bija uzaicinājis 85 pašvaldību vadītājus.

Novadi, kas neatbilst jaunajiem kritērijiem un tika aicināti pie ministra, ir 29. 12 neatbilst abiem kritērijiem: iedzīvotāji plānotajā novadā mazāk nekā 4000 un novada centrā mazāk nekā 2000. 7 novadi ir mazās pilsētinas, bet neatbilst kopējais iedzīvotāju skaits noteiktajiem kritērijiem, un vēl 12 novadi, kuriem ir atbilstošais iedzīvotāju skaits, bet nav centra ar 2000 iedzīvotājiem, kā arī plānotais Cēsu novads, kur netiek ievērots teritoriālās vienotības princips. Mūsu viedoklis ir, ka novadu lielumu nevar normēt ar cilvēku skaitu. Ministrijas izstrādātais kritērijs ir, ka novada centrā jābūt ciemam ar vismaz 2000 iedzīvotājiem vai pilsētai. Jāpiebilst, ka Latvijā daudzi ciemi ir spēcīgāki nekā mazās pilsētinas. Mūsuprāt, kritērijiem, lai veidotos novads, jābūt citiem – vietai, kur atrodas, infrastruktūrai, pašvaldības sniegto pakalpojumu pieejamībai, satiksmei, ceļu tīklam, attālumam līdz novada centram. Neveidosim taču jaunas nomales. Starp citu, es arī teicu, ka tas ir mājieni uzņēmējiem neieguldīt līdzekļus lauku attīstībā. Pašreizējā darbība veicinās cilvēku atkal aizplūšanu uz Rīgu vai kādu citu lielāku pilsētu. Uztraukumu rada steiga, ar kādu grib pieņemt jauno likumu, jo jau novembrī jāizsludina jaunās pašvaldību vēlēšanas, kas notiks nākamgad pirmā jūnija sestdienā. Tomēr izsaku cerību, ka pēdējā brīdī likuma 3.lasījumā Saeimā netiks pieņemti šie kritēriji un mūs *neiesviedīs vienā katlā* lielajā Cēsu novadā.

Ministra kungs stundu 20 minūtes uzklauzīja mūsu viedokli un pēc tam steidzīgi atvadījās, lai dotos uz nākamo sēdi, visus pašvaldību vadītājus atstājot neziņā.

Zaļo un zemnieku savienība ir vienīgā, kas pieprasa respektēt pašvaldību lēmumus un vēlmes. Kā būs tālāk? Nezinu. Runājot ar kaimiņiem, nācām pie secinājuma, tad kaut vai jāveido *Piebalgas novads*, tikai ne kopā ar Cēsīm. Cēsīm vajag Priekuļus un Amatu. Par mums viņiem nav intereses.

Runājot par pašvaldību vēlēšanām, ir zināms, ja būs novadā iedzīvotāji virs 5000, tad 15 deputāti, ja zem 5000 – tiks ievēlēti 13 deputāti. Kombinācijā ar Zosēnu pagastu mums iedzīvotāju skaits ir 2800, bet kombinācijā ar Vecpiebalgu un Inešiem – 5300.

Par mototrasi...

– **Padome atbilstoši Jaunpiebalgas pagasta teritorijas plānojumam un apbūves noteikumiem ir atļāvusi izstrādāt detālplānojumu mototrases ierīkošanai nekustamajā īpašumā „Ozoli”, kas prasa zināmu laiku – 6 – 8 mēneši. Pēc**

detālplānojuma izstrādes notiks tā sabiedriskā apspriešana. Zemes īpašnieks šo jautājumu risina, bet varbūt ne tik ātri, kā mēs to vēlētos. Ir bijušas pāris sūdzības no kaimiņiem. Ar zemes īpašnieku veikts izskaidrojošais darbs, gan pieaicinot būvvaldes priekšsēdētāju, gan būvinspektoru, gan konsultējot īpašnieku.

Izskatot biedrības LAMA (Latvijas alternatīvā motosporta asociācija) un zemes īpašnieka iesniegumu pašvaldībai ar lūgumu atļaut rīkot vienreizēju pasākumu – motokrosu, ņemām vērā gan plašo sabiedrības interesi par motokrosu, gan atšķirīgos viedokļus par trases atrašanās vietu. **Atļauja rīkot sporta pasākumu – motokrosu – tika dota, pamatojoties un saskaņā ar Publisko pasākumu drošības likumā noteiktajām prasībām** (iesniegums, reģistrācijas apliecība, apliecinājums par kārtības uzturēšanu, drošību, medicīnisko palīdzību, civiltiesiskā apdrošināšana, trases shēma, sertifikācija, saskaņojums ar valsts policiju un citi), ko pasākuma organizatori pilnībā izpildīja. **Atļauja ir vienreizēja un attiecas uz 11.oktobri.**

Domāju, ka pasākumi, kas piesaista piebaldzēnus, kas veicina Jaunpiebalgas atpazīstamību Latvijā, ir atbalstāmi un veicināmi, kā piemēram minu: „Piebalgas balsis”, „Izvēlies Piebalgu!”, „Piebalgas kauss” futbolā, velotūre „Pāri Piebalgas pakalniem”.

No mums visiem, no savstarpējās *sapratnes starp zemes īpašniekiem un tuvākajiem kaimiņiem ir atkarīga šīs sporta bāzes nākotne un attīstība.* Ceru, ka pasākuma veiksmē veidos šo sabiedrisko domu un sabiedrībā veidosies līdzsvars un savstarpējā sapratne.

Kā tālāk veidojas jauniešu konferences „Jaunpiebalga šodien, rīt...” lēmumu gaita?

– Bija iniciatīvas grupa (Sandra Strēle, Aija Petrovska, Marina Grīnberga, Pārsla Jansone). Viņas vairākkārt tikās ar jauniešiem, sākums, ieceres, plāni bija, bet pēc tam palika tikai organizators. Ja no jauniešu puses nebūs līdera, atbalsta, ieinteresētības, nekas nenotiks. Piespiesti interesēties par kaut ko nevienu nevar. Piebildīšu, ka šeit arī varētu veidot avīze diskusiju vai sarunu pie apaļā galda...

Gan, tā saucamā, „beizās māja”, gan bijusi stacijas ēdnīca un veikala ēka, gan māja pretī alus darītavai, vēl citas... ir mūsu Jaunpiebalgas pagasta vizītkarte. Kā pagasta pašvaldība seko līdz šo objektu apsaimniekošanā?

– Jā, šādi objekti ir vairāki, viegli nav, regulāri atgādinām īpašniekiem, brīdinām. Jautājums risinātos, ja šiem objektiem atrastos pircēji, jo pašreizējiem īpašniekiem tie saimnieciskajai darbībai, šķiet, nav vajadzīgi. Bet sakarā ar ekonomisko aktivitāšu apsūkumu, kā arī reāla valsts atbalsta trūkuma dēļ lauku uzņēmējiem tuvākajā laikā diezin vai kas mainīsies. Tā kā īpašniekiem vajadzēs vien pašiem pļaut nezāles un kopt apkārtni...

Vai pašvaldība var palīdzēt ģimenei, kurā ir trīs bērni, no kuriem viens invalīds, bet dzīvo vienistabas dzīvoklī?

– Ir likums, kas nosaka kārtību, kādā tiek sniegta palīdzība dzīvokļu jautājuma risināšanā. Ja runājam par dzīvokļiem, tad jāsaprot, ka mums to vienkārši nav. Lielākā daļa dzīvokļu ir privatizēti. Tie, kas nav privatizēti, tie nestāv tukši. Reģistrētajā rindā sen nekādas izmaiņas nenotiek, jo priekšroka ir arī bērniem, kas sasnieguši 18 gadu vecumu, kā arī dzīvesvietu deklarējušiem jaunpiebaldzēniem, kas atbrīvojušies no ieslodzījuma vietas.

Vai ir noskaidroti vainīgie, kas Gaujas malā vairākkārt gāzuši kanalizāciju atkritumus?

– Par konkrēto gadījumu vairs nav iespējams izziņāt, bet

komunālajam dienestam ir dots uzdevums pārbaudīt uzņēmējus un brīdināt, ka kanalizācijas atkritumi jānogādā attīrīšanas iekārtās. Tur arī visi ved, bet allaž vēl notiek pašdarbība. Piezīmēšu, ka cilvēku *apzinīgums* izpaužas arī šeit, ja koplietošanas kanalizācijā tiek mestas burkas, pudeles, *pufaikas*, maizes kukuļi(!?).

Vai pagastā iespējams saņemt jurista konsultāciju?

– Jurists brauc divas reizes mēnesī. Pie sekretāres var saņemt nepieciešamo informāciju par dienām, kad iespējams satikt juristu un saņemt minimālās konsultācijas.

Vai sagaidāmas izmaiņas siltumtarifos daudzdzīvokļu mājām?

– Pagājušajā gadā vidēji par megavatstundu bija 29 lati ar santīmiem. Šogad tas sasniedz 31 latu par megavatstundu, jo palielinājās elektroenerģijas cena par 40 %, kurināmā cena par 15 %, darba alga, transporta izdevumi. Ja salīdzinām ar pilsētām, kur kāpums izmaksās ir pat 30-40%, tad mūsu pagastā tas ir – 11%. (Skat. pielikumu par apstiprinātajiem siltumtarifiem Latvijas pilsētās.)

Lai izmaksas būtu mazākas, mājas jāsiltina, bet tā ir nopietna dzīvokļu īpašnieku problēma, kas kopīgi arī jārisina. Mūsu mājām siltuma zudumus varētu samazināt līdz pat 40% – tāpat arī maksājumus par siltumu. Cerēsim, ka šajā ziemā tarifu lielums vairāk nebūs jāmaina...

Par atkritumu apsaimniekošanu. Vai cenas mainīsies?

– Cenu izmaiņas būs nākamajā gadā, jo valdība plāno dabas resursu nodokļa celšanu. Par 1 tonnu atkritumu būs jāmaksā lielāka nodeva atkritumu apsaimniekotājiem. Līdz ar to sadārdzināsies atkritumu noglabāšanas izmaksas poligonā “Daibe” par 2-3%.

Ko vēl vēlētos piebilst...

– Notiek sarunas un tiek slēgti līgumi par Kohēzijas fonda projekta realizēšanu. Ūdenssaimniecībā jāslēdz 3 būvdarbu un projektēšanas līgumi plus līgums par būvuzraudzību un inženierpakalpojumiem, plus autoruzraudzības līgums, plus civiltiesiskais līgums ar Vides ministriju par ES projektu realizāciju. Novembrī varētu tikt atvērts Eiropas Savienības KF fonda finansējums, kur nepieciešams pašvaldības līdzfinansējums. Esam noslēguši līgumu ar Valsts kasi par aizņēmumu, iesnieguši projektu par kultūras nama rekonstrukciju ES līdzfinansējumam. Projekts ir pieņemts, iesniedzām projektu Eiropas naudas piesaistei vidusskolas dabaszinību kabinetiem, kā arī mācību aprīkojumam.

Satiksmes ministrija beidzot apstiprinājusi asfaltējamo 1.šķiras grants ceļu sarakstu – esam iekļauti (!!!), kaut daži citi ceļi jau izsvītroti, par termiņiem gan vēl klusums...

Jāsāk nākamā gada budžeta plānošana, bet nav vēl pieņemts valsts budžets. Prognoze pesimistiska – pieauguma nebūs... Laiks ir saspringts.

Kā kuriozs – Izglītības ministrijā pat izdarītas izmaiņas iekļūšanā. Pirms mēneša varēja ieiet normāli. Uzrādot personas apliecību, ielaida. Tagad ej uz informācijas kabinetu. Ievada ziņas datorā, izdod magnētisko karti, tad pie sarga uzrādi karti un tad ielaiž ministrijā. Nākot atpakaļ, ievadi magnētisko karti, un *dzirnaviņas* tevi palaiž. Katru reizi nākot, viss no gala, jauna elektroniskā karte... Viss *modernizēts* – elektronikas laikmets plus divi darbinieki papildus....

Ir mainījies kapu sargs. Tagad ir Arturs Tentelis, bet tālruņa numurs iepriekšējais.

Par kapu žogu...Pašlaik darbi pārtraukti, bet noteikti turpināsim nākamajā pavasarī.

Ar Laimi Šāvēju sarunājās Zane Althabere

2008. gada 1. septembra pagasta padomes ārkārtas sēdē

Nolēma:

Atļaut biedrībai L.A.M.A., reģistrācijas Nr. 40008121247, juridiskā adrese Stacijas iela 1a, Ikšķile, Ogres rajons, rīkot vienreizēju sporta pasākuma – moto krosu nekustamā īpašuma „Ozoli” – dabīgā reljefa trasē saskaņā ar „Publisko izklaides un svētku pasākumu drošības likums”, ja likumā noteiktajos termiņos tiek iesniegti atļaujas saskaņošanai nepieciešamie dokumenti.

2008. gada 8. septembra pagasta padomes sēdē

Nolēma:

1. Apstiprināt Jaunpiebalgas pagasta Saistošo noteikumu Nr. 13 projektu “Grozījumi 2008. gada 11. februāra Saistošajos noteikumos Nr.2 “Jaunpiebalgas pagasta padomes pamatbudžetu un speciālo budžetu 2008. gadam”” (ar Saistošajiem noteikumiem var iepazīties pagasta padomē katru darbdienu no plkst. 9.00 līdz 17.00).

2. Piedalīties Eiropas Savienības Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstības (ELFLA) atklātā projektu iesniegumu konkursā Latvijas lauku attīstības programmas 2007. – 2013. gadam pasākumā „Pamatpakalpojumi ekonomikai un iedzīvotājiem ar projektu „Jaunpiebalgas kultūras nama rekonstrukcija””.

3. Piedalīties Eiropas Savienības Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) ierobežotu projektu iesniegumu konkursā 3. darbības programmas 2007. – 2013. gadam „Infrastruktūra un pakalpojumi” 3.1.3.1. aktivitātē „Kvalitatīvai dabaszinātņu apguvei atbilstošas materiālās bāzes nodrošināšana” ar projektu „Kvalitatīvai dabaszinātņu apguvei atbilstošas materiālās bāzes nodrošināšana Jaunpiebalgas vidusskolā”.

4. Apstiprināt Jaunpiebalgas mūzikas un mākslas skolas Nolikumu.

5. Apstiprināt Jaunpiebalgas mūzikas un mākslas skolas audzēkņu uzņemšanas noteikumus.

6. Apstiprināt Jaunpiebalgas mūzikas un mākslas skolas „Reglaments par vecāku līdzfinansējumu”.

7. Apstiprināt tautas balsojuma „10 Jaunpiebalgas personības”, sagaidot Latvijas Republikas proklamēšanas 90. gadadienu, Nolikumu.

8. Anulēt ziņas par M. Č. deklarēto dzīvesvietu adresē: “Tīrumjēci”, Jaunpiebalgas pagasts Cēsu rajons, kā ziņu anulēšanas iemeslu Iedzīvotāju reģistrā norādīt –zudis tiesiskais pamats.

9. Anulēt ziņas par U. R. deklarēto dzīvesvietu adresē: “Dārza Roci”, Jaunpiebalgas pagasts Cēsu rajons, kā ziņu anulēšanas iemeslu Iedzīvotāju reģistrā norādīt –zudis tiesiskais pamats.

10. Izdarīt izmaiņas 2008. gada 14. aprīļa lēmumā Nr. 28 „Par komunālo pakalpojumu tarifa”, svītrotot 2.2. punktu ar 2008. gada 1. septembri. Papildināt 2008. gada 14. aprīļa lēmumu Nr. 28 „Par komunālo pakalpojumu tarifa” ar 3. punktu šādā redakcijā:

„3. Apstiprināt notekūdeņu savākšanas un novadīšanas tarifu Jaunpiebalgas ciemā ar 2008. gada 1. septembri:

3.1. Lielākajiem notekūdeņu ievadītājiem attīrīšanas iekārtās– SIA „Piebalgas alus” 0,60 Ls/m³ (summa bez PVN), 5% PVN – 0,03 Ls, kopā 0,63 Ls/m³.”

11. Atteikties no pirmpirkuma tiesībām uz nekustamo īpašumu „Kalna Ķeiki”, jo minētais nekustamais īpašums nav nepieciešams pašvaldības funkciju pildīšanai.

12. Atteikties no pirmpirkuma tiesībām uz nekustamo īpašumu „Lejas Zīdeņi”, jo minētais nekustamais īpašums nav nepieciešams pašvaldības funkciju pildīšanai.

13. Atļaut nekustamā īpašumā “Ozoli” izvietot reklāmas stendu saskaņā ar iesniegto skici un kas tiek izgatavots un uzturēts saskaņā ar Jaunpiebalgas pagasta teritorijas plānojuma 2002. gada 23. oktobrī apstiprinātiem “Apbūves noteikumiem” un „Reklāmas likumu”.

14. Atļaut izstrādāt zemes ierīcības projektu nekustamā īpašuma “Olejas” sadalīšanai.

15. Atļaut izstrādāt zemes ierīcības projektu nekustamā īpašuma “Ziedoņi” sadalīšanai.

16. Piešķirt atvieglojumus, izpērkot īpašumā „Kalna Brici” zemes vienības.

17. Piešķirt atvieglojumus, izpērkot īpašumā Gaujas iela 39 zemi 0,36 ha platībā – samazināt aprēķināto samaksu par 50 %.

18. Piešķirt atvieglojumus, izpērkot īpašumā „Kalna Variņi” zemi 11 ha platībā – samazināt aprēķināto samaksu par 50 %.

19. Piešķirt zemes gabalam ar kadastra Nr. 4256 013 0049 jaunu nosaukumu „Tīrumskanuļi”, c. Viņķi, Jaunpiebalgas pagasts, Cēsu rajons, LV – 4125.

20. Atļaut sadalīt nekustamā īpašuma “Birzmalas” zemes vienību divās zemes vienībās.

21. Jaunpiebalgas pašvaldībai piekrist neapbūvētā lauku apvidus zemes vienība ar kadastra Nr. 4256 006 0354 – 5,0 ha platībā, saskaņā ar likuma „Par valsts un pašvaldību zemes īpašuma tiesībām un to nostriprināšanu zemesgrāmatā” 3. panta otrās daļas 5. punktu, zemes vienība nepieciešama personisko palīgsaimniecību vajadzībām.

22. Jaunpiebalgas pašvaldībai piekrist neapbūvētā lauku apvidus zemes vienība ar kadastra Nr. 4256 006 0358, - 0,8 ha platībā, saskaņā ar likuma „Par valsts un pašvaldību zemes īpašuma tiesībām un to nostriprināšanu zemesgrāmatā” 3. panta otrās daļas 5. punktu, zemes vienība nepieciešama personisko palīgsaimniecību vajadzībām.

23. Jaunpiebalgas pašvaldībai piekrist neapbūvētā lauku apvidus zemes vienība „Jēcu kalns”, kadastra Nr. 4256 002 0062, – 16,48 ha platībā, saskaņā ar likuma „Par valsts un pašvaldību zemes īpašuma tiesībām un to nostriprināšanu zemesgrāmatā” 3. panta otrās daļas 5. punktu, zemes vienība nepieciešama personisko palīgsaimniecību vajadzībām.

24. Zemes reformas pabeigšanai nav izmantojami a/s „Latvenergo” piekrītošā lauku apvidus zeme Cēsu rajona Jaunpiebalgas pagastā, jo minēto zemes gabalu konfigurācija nepieļauj attiecīgā zemes gabala izmantošanu apbūvei un tiem nav iespējams nodrošināt pieslēgumu ceļam.

25. Jaunpiebalgas pašvaldībai piekrist neapbūvētā lauku apvidus zemes vienība ar kadastra Nr. 4256 006 0261 – 0,2 ha platībā, saskaņā ar likuma „Par valsts un pašvaldību zemes īpašuma tiesībām un to nostiprināšanu zemesgrāmatā” 3. panta otrās daļas 4. punktu, zemes vienības konfigurācija nepieļauj attiecīgā zemes gabala izmantošanu atbilstoši Jaunpiebalgas pagasta teritorijas plānojuma 2002. gada 23. oktobrī apstiprinātiem “Apbūves noteikumiem”.

26. Jaunpiebalgas pašvaldībai piekrist neapbūvētā lauku apvidus zemes vienība ar kadastra Nr. 4256 006 0261 – 0,2 ha platībā, saskaņā ar likuma „Par valsts un pašvaldību zemes īpašuma tiesībām un to nostiprināšanu zemesgrāmatā” 3. panta otrās daļas 4. punktu, zemes vienības konfigurācija nepieļauj attiecīgā zemes gabala izmantošanu atbilstoši Jaunpiebalgas pagasta teritorijas plānojuma 2002. gada 23. oktobrī apstiprinātiem “Apbūves noteikumiem”.

27. Jaunpiebalgas pašvaldībai piekrist neapbūvētā lauku apvidus zemes vienība ar kadastra Nr. 4256 006 0260 – 0,2 ha platībā, saskaņā ar likuma „Par valsts un pašvaldību zemes īpašuma tiesībām un to nostiprināšanu zemesgrāmatā” 3. panta otrās daļas 4. punktu, zemes vienības konfigurācija nepieļauj attiecīgā zemes gabala izmantošanu atbilstoši Jaunpiebalgas pagasta teritorijas plānojuma 2002. gada 23. oktobrī apstiprinātiem “Apbūves noteikumiem”.

28. Jaunpiebalgas pašvaldībai piekrist neapbūvētā lauku apvidus zemes vienība ar kadastra Nr. 4256 006 0276 – 0,1637 ha platībā, saskaņā ar likuma „Par valsts un pašvaldību zemes īpašuma tiesībām un to nostiprināšanu zemesgrāmatā” 3. panta otrās daļas 4. punktu, zemes vienības konfigurācija nepieļauj attiecīgā zemes gabalu izmantošanu atbilstoši Jaunpiebalgas pagasta teritorijas plānojuma 2002. gada 23. oktobrī apstiprinātiem “Apbūves noteikumiem”.

29. Jaunpiebalgas pašvaldībai piekrīt neapbūvētā lauku apvidus zemes vienība „Sprīdīši” ar kadastra Nr. 4256 002 0066–12,0 ha platībā, saskaņā ar likuma „Par valsts un pašvaldību zemes īpašuma tiesībām un to nostiprināšanu zemesgrāmatā” 3. panta otrās daļas 4. punktu, zemes vienībai nav iespējams nodrošināt pieslēgumu koplietošanas ceļam.

30. Apstiprināt Jaunpiebalgas pašvaldībai piekrītošu neapbūvētu lauku apvidus zemes vienību „Cieres kalns” ar kadastra Nr. 4256 006 0321 – 5,4 ha platībā, saskaņā ar likuma „Par valsts un pašvaldību zemes īpašuma tiesībām un to nostiprināšanu zemesgrāmatā” 4.1 otrās daļas 5. punktu.

31. Zemes vienība „Cieres kalns” ar kadastra Nr. 4256 006 0321 – 5,4 ha platībā, atbilstoši spēkā esošam Jaunpiebalgas pagasta teritorijas plānojuma 2002. gada 23. oktobrī apstiprinātiem “Apbūves noteikumiem”, nepieciešama, lai saglabātu Jaunpiebalgas pagasta kultūrvēsturisko un dabas mantojumu saskaņā ar likuma „Par pašvaldībām” 15. panta pirmās daļas 5. punktu.

32. Apstiprināt Jaunpiebalgas pašvaldībai piekrītošu neapbūvētu lauku apvidus zemes vienību ar kadastra Nr. 4256 006 0380 – 0,25 ha platībā, saskaņā ar likuma „Par valsts un pašvaldību zemes īpašuma tiesībām un to nostiprināšanu zemesgrāmatā” 3. panta otrās daļas 4. punktu, zemes vienības konfigurācija nepieļauj attiecīgā zemes gabala izmantošanu atbilstoši Jaunpiebalgas pagasta teritorijas plānojuma 2002. gada 23. oktobrī apstiprinātiem “Apbūves noteikumiem”.

33. Zemes reformas pabeigšanai nodot neapbūvētu lauku apvidus zemes vienību ar kadastra Nr. 4256 006 0262 – 3,6 ha platībā, saskaņā ar MK 2008. gada 17. jūnija noteikumiem Nr. 453 „Kārtība, kādā nosaka valstij un pašvaldībām piekrītošo lauku apvidu zemi, kura turpmāk izmantojama zemes reformas pabeigšanai, kā arī valstij un pašvaldībām piederošo un piekrītošo zemi” 2. punkta 2.3. apakšpunktu.

34. Zemes reformas pabeigšanai nodot neapbūvētu lauku apvidus zemes vienību ar kadastra Nr. 4256 006 0132 – 3,2 ha platībā, saskaņā ar MK 2008. gada 17. jūnija noteikumiem Nr. 453 „Kārtība, kādā nosaka valstij un pašvaldībām piekrītošo lauku apvidu zemi, kura turpmāk izmantojama zemes reformas pabeigšanai, kā arī valstij un pašvaldībām piederošo un piekrītošo zemi” 2. punkta 2.3. apakšpunktu.

35. Zemes reformas pabeigšanai nodot neapbūvētu lauku apvidus zemes vienību „Pļavas Jānēni” ar kadastra Nr. 4256 010 0044 – 5,45 ha platībā, saskaņā ar MK 2008. gada 17. jūnija noteikumiem Nr. 453 „Kārtība, kādā nosaka valstij un pašvaldībām piekrītošo lauku apvidu zemi, kura turpmāk izmantojama zemes reformas pabeigšanai, kā arī valstij un pašvaldībām piederošo un piekrītošo zemi” 2. punkta 2.3. apakšpunktu.

36. Zemes reformas pabeigšanai nodot neapbūvētu lauku apvidus zemes vienību „Mālkalni” ar kadastra Nr. 4256 012 0037 – 3,30 ha platībā, saskaņā ar MK 2008. gada 17. jūnija noteikumiem Nr. 453 „Kārtība, kādā nosaka valstij un pašvaldībām piekrītošo lauku apvidu zemi, kura turpmāk izmantojama zemes reformas pabeigšanai, kā arī valstij un pašvaldībām piederošo un piekrītošo zemi” 2. punkta apakšpunktu.

37. Zemes reformas pabeigšanai nodot neapbūvētu lauku apvidus zemes vienību ar kadastra Nr. 4256 009 0056 – 1,0 ha platībā, saskaņā ar MK 2008. gada 17. jūnija noteikumiem Nr. 453 „Kārtība, kādā nosaka valstij un pašvaldībām piekrītošo lauku apvidu zemi, kura turpmāk izmantojama zemes reformas pabeigšanai, kā arī valstij un pašvaldībām piederošo un piekrītošo zemi” 2. punkta 2.3. apakšpunktu.

38. Apstiprināt Jaunpiebalgas pagasta padomei īpašuma tiesības uz mantojamo zemi “Tirgus laukums Nr. 86 F” – iegūstot īpašumā līdzvērtīgu zemi mantojamai zemei Gaujas iela 13B ar kadastra Nr. 4256 006 0401 – 0,8 ha. Noteikt zemes lietošanas mērķi – sabiedrisko un darījumu iestāžu apbūve.

39. Apstiprināt Jaunpiebalgas pašvaldībai piekrītošu neapbūvētu lauku apvidus zemes vienību „Izgāztuve” ar kadastra Nr. 4256 005 0023 – 1,7 ha platībā, saskaņā ar likuma „Par valsts un pašvaldību zemes īpašuma tiesībām un to nostiprināšanu zemesgrāmatā” 3. panta otrās daļas 2. punktu. Zemes vienība „Izgāz-

tuve” ar kadastra Nr. 4256 005 0023 – 1,7 ha platībā, atbilstoši spēkā esošam Jaunpiebalgas pagasta teritorijas plānojuma 2002. gada 23. oktobrī apstiprinātiem “Apbūves noteikumiem” nepieciešams, lai īstenotu noteikt pašvaldības funkciju gādāt par savas administratīvās teritorijas labiekārtošanu un sanitāto tīrbūvniecību – rekultivēta teritorija, sakārtota atkritumu izgāztuve, saskaņā ar likuma „Par pašvaldībām” 15. panta pirmās daļas 2. punktu.

40. Apstiprināt Jaunpiebalgas pašvaldībai piekrītošu neapbūvētu lauku apvidus zemes vienību Gaujas upe ar kadastra Nr. 4256 001 0096 (zemes vienības daļas ar kadastra Nr. 4256 001 0096; 4256 002 0089; 4256 005 0060 un 4256 006 0326) – 45,5 ha platībā, saskaņā ar likuma „Par valsts un pašvaldību zemes īpašuma tiesībām un to nostiprināšanu zemesgrāmatā” 4.1. panta otrās daļas 5. punktu. Zemes vienība Gaujas upe ar kadastra Nr. 4256 001 0096 (zemes vienības daļas ar kadastra Nr. 4256 001 0096; 4256 002 0089; 4256 005 0060 un 4256 006 0326) – 45,5 ha platībā – dabas pamatnes teritorija, atbilstoši spēkā esošam Jaunpiebalgas pagasta teritorijas plānojuma 2002. gada 23. oktobrī apstiprinātiem “Apbūves noteikumiem” nepieciešama, lai īstenotu noteikt pašvaldības funkciju – noteikt kārtību, kādā izmantojami publiskā lietošanā esošie ūdeņi, saskaņā ar likuma „Par pašvaldībām” 15. panta pirmās daļas 3. punktu.

41. Jaunpiebalgas pašvaldībai piekrīt neapbūvētā lauku apvidus zemes vienība „Liepas 1” ar kadastra Nr. 4256 008 0114–5,9 ha platībā, saskaņā ar likuma „Par valsts un pašvaldību zemes īpašuma tiesībām un to nostiprināšanu zemesgrāmatā” 3. panta otrās daļas 5. punktu, zemes vienība nepieciešama personisko palīgsaimniecību vajadzībām.

42. Jaunpiebalgas pašvaldībai piekrīt apbūvētā lauku apvidus zemes vienība „Roci 1” ar kadastra Nr. 4256 011 0096 – 0,5864 ha platībā, saskaņā ar likuma „Par valsts un pašvaldību zemes īpašuma tiesībām un to nostiprināšanu zemesgrāmatā” 3. panta otrās daļas 3. punktu.

43. Jaunpiebalgas pašvaldībai piekrīt apbūvētā lauku apvidus zemes vienība Gaujas iela 21 ar kadastra Nr. 4256 006 0242–12,5 ha platībā, saskaņā ar likuma „Par valsts un pašvaldību zemes īpašuma tiesībām un to nostiprināšanu zemesgrāmatā” 4.1. panta otrās daļas 1. punktu.

44. Jaunpiebalgas pašvaldībai piekrīt apbūvētā lauku apvidus zemes vienība Jaunpiebalgas kapsēta ar kadastra Nr. 4256 006 0134 – 12,0 ha platībā un ar kadastra Nr. 4256 006 0371 – 15,2 ha platībā, saskaņā ar likuma „Par valsts un pašvaldību zemes īpašuma tiesībām un to nostiprināšanu zemesgrāmatā” 3. panta pirmo daļu.

45. Jaunpiebalgas pašvaldībai piekrīt neapbūvētā lauku apvidus zemes vienība „Lejas Spundēni” ar kadastra Nr. 4256 007 0251 – 2,0 ha platībā, saskaņā ar likuma „Par valsts un pašvaldību zemes īpašuma tiesībām un to nostiprināšanu zemesgrāmatā” 3. panta piekto daļu.

46. Jaunpiebalgas pašvaldībai piekrīt apbūvētā lauku apvidus zemes vienības uz kurām atrodas dzīvojamās mājas saskaņā ar likuma „Par valsts un pašvaldību zemes īpašuma tiesībām un to nostiprināšanu zemesgrāmatā” 3. panta otrās daļas 3. punktu: Dzeņi, kadastra Nr. 4256 009 0065 – 1,5 ha platībā; Dzirnalkalns, kadastra Nr. 4256 008 0044 – 7,0 ha platībā; Lejas Ģeisti, kadastra Nr. 4256 010 0033 – 1,1 ha platībā; Meža Ķeiķi, kadastra Nr. 4256 001 0076 – 1,1 ha platībā; Skrīveri, kadastra Nr. 4256 002 0035 – 2,7 ha platībā; Stacijas iela 11A, kadastra Nr. 4256 006 0273 – 0,12 ha platībā; Vecdzirkstīņi 1, kadastra Nr. 4256 011 0089 – 1,0 ha platībā; Zaļkalns, kadastra Nr. 4256 007 0150 – 1,1 ha platībā; Tīrumroci, kadastra Nr. 4256 007 0146 – 4,5 ha platībā; Gaujas iela 15A, kadastra Nr. 4256 006 0382 – 0,25 ha platībā. Zemes vienībām, uz kurām atrodas ēkas, noteikt lietošanas mērķi – ēku uzturēšana (šifrs 0601).

47. Jaunpiebalgas pašvaldībai piekrīt apbūvētā lauku apvidus zemes vienības, uz kurām atrodas ceļi un ielas saskaņā ar likuma „Par valsts un pašvaldību zemes īpašuma tiesībām un to nostiprināšanu zemesgrāmatā” 4.1 panta otro daļas 1. punktu.

PAR TARIFA NOTEIKŠANU KATLUMĀJAI BR. KAUDZĪŠU IELĀ 3A

Jaunpiebalgas pagasta padomes komunālās komitejas un Jaunpiebalgas pagasta padomes sēdē 2008.gada 13.oktobrī tika izskatīts jautājums par apkures tarifa paaugstināšanu ar 2008.gada 1.decembri.

Izvērtējot Jaunpiebalgas pagasta padomes rīcībā esošo informāciju par skaidu granulānu cenu paaugstinājumu par 23% un pamatojoties uz likuma "Par pašvaldībām" 15.panta 1.punktu un 21.panta 14.punkta "d" apakšpunktu un MK noteikumiem Nr.41 "Siltumenerģijas piegādes un lietošanas noteikumi" un

ņemot vērā komunālās komitejas atzinumu par vajadzīgu noteikt jaunu MWh tarifu, Jaunpiebalgas pagasta padome, atklāti balsojot, nolēma:

1. Apstiprināt ar 2008. gada 1. decembri siltumenerģijas tarifu katlu mājai Br.Kaudzīšu ielā 3A par vienu MWh Ls 31,46 (summa bez PVN), 5% PVN – 1,57 Ls, kopā par vienu MWh 33,03 Ls.

2. Apstiprināt maksu par 1m³ ūdens uzsildīšanu 2,66 Ls/m³ (summa bez PVN), 5% PVN – 0,13 Ls/m³, kopā 2,79 Ls/m³.

Par jaunākajām aktivitātēm, projektu īstenošanas iespējām varēja uzzināt visi tie, kuri apmeklēja piektdien, 17. oktobrī, sapulci Jaunpiebalgas pagastā.

Jautājumi un aktualitātes.

Īsi par vērienīgi iesāktajiem projektiem informēja Jaunpiebalgas pagasta padomes priekšsēdētājs Laimis Šāvējs. Atzīmēja arī reģionālās reformas aktivitātes. Ir skaidrs viens, ka jauno likumu ar noteikto iedzīvotāju skaitu pieņems līdz novembrim. Jāizsludina taču vēlēšanas, tās notiks termiņā. Vai liela nomale paliksim? Vai arī laulība ar Vecpiebalgu un Inešiem? Šķiet, ka savu novadu Jaunpiebalgā izveidot neizdosies.

Par ceļiem, kultūras nama renovāciju, par zemes gabala apstiprināšanu apbūvei, par skolas dabaszinību projektu no ES fondiem ar līdzfinansējumu un citiem jautājumiem... klausījāmie informāciju. Iedzīvotāji atzinīgi novērtēja apgaismojuma ierīkošanu, bet ierosināja arī jau sen ierosinātos, bet jautājumus, kuri nav viegli risināmi. Nav iniciatīvas no uzņēmējiem. Piemēram, – par pirti, peldbaseinu. Par nepievilcīgo skatu pretī mūzikas skolai, par plāksnītēm pie mājām, ciemu norādēm. Šādas kritiskās piezīmes uzklaustīja pagasta padomes priekšsēdētājs L. Šāvējs.

Cilvēkiem pašiem dota iespēja noteikt vietējās attīstības prioritātes.

Domāju, ka gandrīz neviens nepalika vienaldzīgs, kad runāja Māris Cīrulis („Cēsu lauku partnerība” valdes priekšsēdētājs). Tā darbojas programmas LEADER ietvaros. Cilvēki sanāk kopā un veido partnerības grupas – sabiedriskās organizācijas, biedrības, apvienības vai kāda domubiedru grupa veic kādas noteiktas aktivitātes. Var arī no jauna nodibināt savu domubiedru grupu vai sabiedrisko organizāciju, piem.: sieviešu padome, mazpulki. Vietējās rīcības grupai ir jābūt spējīgai piesaistīt, administrēt sabiedrisko finansējumu, jāprot īstenot plānoto projektu.

Programmas izpildes termiņi. Piederze. Līdzekļi.

Programmēšanas periods Latvijas lauku attīstībai no 2007. līdz 2013. gadam. Tātad šajā laikā Latvijas lauku attīstība saņems līdzekļus no Eiropas lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA).

Vietējās attīstības stratēģijas pieredze jau ir arī Cēsu rajonā, bet arī Valmieras, Ogres, Valkas un citos. Māris Cīrulis atzīmē, ka svarīgi ir šai iniciatīvas grupai vienoties par prioritātēm savā teritorijā, iepazīt jau kādu labu pieredzi. Viena vietējās iniciatīvas grupas projekta iespējamais maksimālais atbalsts ir 5000 lati.

LEADER šajā procesā sniedz padomdevēja funkcijas, bet arī finansējuma atskaites, konsultācijas, sadarbības veicinātājas funkcijas. Protams, ka projekta realizēšanai nav tikai iedotie līdzekļi. Jābūt arī savam finansējumam. Jūs sīkāk par Cēsu rajona aktivitātēm varat jautāt Mārim Cīrulim – maris.cirulis@cesurajons.lv

Anketa.

Izpētot anketu „Vajadzību un rīcību izvērtējums LEADER pasākumam”, to jau var uzskatīt par labu pieredzes dokumentu, kas ļauj izvērtēt pagastā nepieciešamās prioritātes (tās konkrētajā anketā ir septiņas), bet aktivitātes ir daudzas, tās var papildināt ar sava pagasta īpatnībām, pakalpojumu nepieciešamību vai pasākumiem. Tad Cēsis izvērtē un pieņem izpildei tos projektus, kuri šķiet interesanti un vajadzīgi.

Lauku attīstības tīkls.

Ziedīte Jirgensone, Valsts lauku tīkla speciāliste Vidzemē, informēja, ka iesniedzot projektus, zemnieku saimniecības var startēt uz pieredzes apmaiņas braucieniem, semināriem, apmācībām, gūt arī ārzemju pieredzi. Latvijā no fondiem paredzēta liela nauda – 7,5 miljoni, kas nonāks līdz konkrētiem cilvēkiem. Pašiem tikai jālasa, jāinteresējas, jāpiedalās. Mājas lapa www.laukutikls.lv dod iespēju informācijai nonākt pie interesentiem īsā laikā. Te pēc izsludināšanas arī no Jaunpiebalgas mazpulka bija anketa. Priekšlikumi tiks izskatīti.

Pārdomas un nākotnes redzējumu

par Zosēnu Krājaizdevu sabiedrību sniedza valdes priekšsēdētāja Girta Upena. Pieņemti noguldījumi 2008. gadā – 82975 Ls, bet kredīti izsniegti 12260 Ls apjomā. G.Upena atzīmē, ka biedru skaits no Jaunpiebalgas ir vislielākais – 140, zosēnieši – 121, no Drustiņiem – 87, Rankas – 21, PK Drusti – 10.

Cilvēciņš ar kredītnastu, un otrs brīvs no kredītiem. Girta Upena bija pacentusies un parādīja šādu cilvēku atšķirības zīmējumu.

Zemnieku saimniecībām jāpārreģistrējas.

„Pārreģistrēties vajadzēs, tas ir skaidrs, jo daudzas zemnieku saimniecības vairs reāli nedarbojas. Lai valstī būtu skaidra situācija, tad iesaka zemniekiem savas saimniecības reģistrēt vai nu SIA, vai IK (individuālais komersants),” skaidro Cēsu Zemnieku apvienības biroja vadītāja Dace Kalniņa.

SIA darbības formai SIA īpašums nošķirts no personīgā īpašuma, pamatkapitālam jābūt 2000 latiem. Mainīsies grāmatvedība. Ik maksā par reģistrāciju 20 lati, SIA reģistrēs par 100 latiem. Katram jāizvērtē savas darbības plašums, vajadzības, iespējams, savi plusi un mīnusi. Pašlaik reģistrācijas beigu laiks noteikts – 2010. gada vasara. Tas nemaz nav aiz kalniem.

Dabai draudzīga saimniekošana.

Runāja Latvijas Ornitoloģijas biedrības pārstāve Lāsma Irša. Vēl jo vairāk piesaistīja uzmanību, ka mūsējā – jaunpiebaldzēniete. Klausos ar interesi. „Mēs nenovērtējam savu dabīgo situāciju, intensificējam. Eiropas valstīs domā, kā atgūt saposīto, izjaukto, urbanizēto,” uzsver L. Irša.

Ko varētu darīt lauksaimnieks? Kā sakopt, saudzēt savu zemi, lai tur būtu vairāk putnu sugu, lai saimniekošana būtu dabai draudzīga? Lai pļavā dzīvotu putni un sīkie dzīvnieciņi (pagavu pierakstīt):

- pļaut pēc iespējas vēlāk,
- pļaut vienu reizi sezonā,
- augstums ne mazāks par 10 cm,
- pļaut virzienā no lauka centra uz malām vai sākot no vienas malas,
- pie pļaujmašīnas piestiprināt grabošus priekšmetus dzīvnieku aizbaidīšanai,
- izvēlēties lēnāku braukšanas ātrumu,
- pļaut pa mazākam gabaliņam, ne visu tīrumu uzreiz.

Tika pieminēta arī kūlas dedzināšana, kas pavasaros ir arī mūsu problēma.

Interesanta bija putnu – stārķis un grieze – salīdzināšana. Kas nav redzējis stārķi vasarā? Bet kas ir redzējis griezi? Lie-li ir stārķi augumā, redzami, un tos bieži vien uzskata par kaitniekiem. Bet Latvijā viņu ir tikai 10 000 pāru, bet griezes – 40 000. Saruna par kolorado vabolēm un daudzajiem gliemežiem, par ainavas elementiem. Vai zinājat, ka puskaltušu koku var apdzīvot pat līdz tūkstošim dažādu dzīvo organismu sugu? Nelieli atsevišķi krūmu puduri nenodarīs nekādu ļaunumu ne palieņu pļavās, ne zālāju apsaimniekošanā.

Lāsmas Iršas un citu kolēģu veidotajā brošūrīnā „Dabai draudzīga saimniekošana laukos” pieminēta zemnieku saimniecība „Lielkrūzes”. Te arī informācija tiem, kuri interesējas par bioloģiski vērtīgajiem zālājiem, to apsaimniekošanu.

Ieklausoties visā, piebildīšu, ka pateicība pienākas Maijai Ķīķerei par to, ka ne tikai zemnieki, bet arī citi interesenti kopā aicināti, ka par šiem jautājumiem runā, ka mums ir priekšā interesants izvērtēšanas un darbošanās laiks. Padomus, skaidrojumu arī turpmāk varat saņemt pie Maija Ķīķeres.

Pierakstīja **V. Johansone**

Pirms 90 gadiem un vēlāk Piebalgā

1918. gads

* Līdz pat 1918. gadam Jaunpiebalgas un Vecpiebalgas muižas grāfa Šeremetjeva īpašums.

* Patī pirmā elektroapgaismošanas ierīce Jaunpiebalgā bijusi vācu okupācijas laikā kādā šķūnī bijušās draudzes skolas tuvumā.

* 1919. gada 4. janvārī nodibināta Kultūras biedrība un līdz ar to jauktais koris (diriģents Jānis Rubenis). 1922. gadā Kultūras biedrība iekārtojās tagadējā kultūras namā. Atklāšanā repertuārs (E. Melngaiļa dziesmas – „Ciemā daļā sērdienīte”, „Redz, kur jāja div' bajāri”, „Bij' man vienas rozes dēļ” u.c.) Speciāli tika apgūta Emīla Melngaiļa „Senatne”.

* 1919. gads – darbību sāk jauktais koris.

Lāčplēša ordeņa kavalieri – jaunpiebaldzēni

* Eduards Aplociņš (Lāčplēša ordenis) – 1922. – piedalījies kaujās pret bermontiešiem.

* Pēteris Cīpurs (Lāčplēša ordenis) – 1922. – piedalījies visās Rēzeknes kājnieku pulka cīņās abās frontēs.

* Pēteris Leimanis (Lāčplēša ordenis) – 1922. – piedalījies Latgales un Kurzemes atbrīvošanā.

* Aleksandrs Orniņš (Lāčplēša ordenis) – 1926. – piedalījies Kurzemes, Zemgales un Rīgas atbrīvošanā.

* Kārlis Ozoliņš (Lāčplēša ordenis) – 1920. – cīnījies pret bermontiešiem pie Rīgas un Zemgalē.

* Pēteris Tabiņš (Lāčplēša ordenis) – 1921. – piedalījies daudzās kaujās, īpaši nopelni kādā izlūkgājienā Latgalē uz Borīņu sādžu.

* 1921. gads – pārbūvētajā Jaunpiebalgas muižas klētī darbību uzsāk Kultūras biedrība. Kārlis Miesnieks un Edgars Brenčēns veido skatuves priekškaru (trīs tautumeitas ar koklēm zem ozola). To iznīcina vācieši, ietinot nolaupīto gaļu.

* 1926. gada 23. oktobrī Jaunpiebalgā viesojas Valsts prezidents Jānis Čakste, lai piedalītos Dziedāšanas biedrības nama atklāšanā Abrupe.

* 1926. gads - TZO (Triju Zvaigžņu ordenis) saņem: Pauls Asniņš (strēlnieks), Jānis Streipa (skolotājs, strēlnieks), Aleksandrs Orniņš (1928. gadā), Aleksandrs Būmanis (1926, 1928, 1937.)

* 1928. gads – baznīcas teritorijā iestāda Varoņu birzi.

* 1930. gada 9. maijs – atklāj Brīvības pieminekli pie baznīcas – (1914-1920) Brīvības cīņās kritušajiem draudzes locekļiem. No 1928. līdz 1930. gadam iestādīti 125 ozoliņi.

* 1930. gada 3. augusts – Pirmie Piebalgas novada dziesmu svētki, kā arī ik pēc 5 gadiem notiek sadancošana Piebalgā.

* 1931. gads - novada Dziesmu svētki Jaunpiebalgā. Piedalās diriģents Reiters.

* TZO saņem ārsts, psihiatrs Hermanis Budulis (1935), skolotājs Emīls Budulis (1935), lauksaimnieks Antons Nedēļa (1933), Cēsu amatnieku biedrības priekšnieks Rūdolfs Jēpe (1932).

* Hermanis Pakulis piedalās lidojumā „Apkārtlidojums Latvijai” (2. vieta). Uz Kārļa Ulmaņa uzsaukumu par Draudzīgo Aicinājumu (grāmatu dāvināšanu savai skolai) Pakulis atsauca šai akcijai un lidojumā nomet grāmatu saini virs Jaunpiebalgas draudzes skolas.

* Darbojas divas pienotavas – Abrupe un muižā „Gaujmalā”. Katru rītu garas piena vedēju rindas kārtojas pie pienotavas. Daži saimnieki kā Ķīķeris, Knāķis – pat ar diviem pajūgiem.

* Lielākais rūpniecības uzņēmums – Vitanta dzirnavas, kurā darbojas 4 gaņģi – malšanas, bīdelēšanas, vilnas kārstuve, vērtuve, austuve, krāsotava ar apm. 30 strādājošiem. Ūdens turbīna griež visus mehānismus. Elektroģenerators apgādā ar elektrību dzirnavas, 2 dzīvojamās mājas un pat veikalus – tagadējo grāmatnīcu un pretī grāmatnīcai toreizējo krogus ēku (Dzinējkundzei), kura bija Vitantu radniece un rakstnieka, komponista Margēra Zariņa krustmāte.

* Mājamatniecība uzplaukst. Audēji iepriecina pircējus ar vadmalu, palagiem, dvieļiem, galdsegām.

* Notikumus sabiedrībā iemūžina fotogrāfs Artūrs Dulbe.

* Adītāji, kalēji, ģērmaņi, ratnieki, celtnieki (ar ķieģeļcepli Jaunzemos), mājamatnieks Fridrihs Rusovs, kas darina mēbeles un vijoles. Ir arī skroderi, kas ieģērbj jaunpiebaldzēnus pēc jaunākās modes. Zirglietas gatavo Rubenis, Lēģeris.

* 1935. – Jaunpiebalgas ciems ar 788 iedzīvotājiem. Ciemā 130 mājas un 203 atsevišķas ģimenes. 1935. gadā Jaunpiebalgas pagasts atrodas Cēsu apriņķī starp Druvienas, Liezēres, Mēdzūlas, Veļķu, Vecpiebalgas, Taurenas, Drustu, Gatartas, Rankas pagastu.

* 1935. gads – draudzes skolā strādā 5 skolotāji un 135 skolēni. Jēkabskolā – 2 skolotāji un 37 skolēni.

* Kultūras dzīve ar teātra izrādēm, lekcijām, lasījumiem Abrupe Dziedāšanas biedrības namā, Kultūras biedrībā centrā, Izglītības biedrībā Zosēnos. Jau no 20. gs. 20-tajiem gadiem – pretalkohola biedrības, pulciņi (A. Rudītis – draudzes skolas pārzinis, J. Liepiņš – ārsts), J. Jēps – Baldzēns lugas, izrādes (1919-1934), arī Emīls Mačs ...

(Turpinājums sekos)

Sagatavoja **V. Johansone**

Laiks, kuru nevar raksturot bez vārdiem

Daudzi atceras pirms 20 gadiem Tautas frontes 1. kongresu, grupu dibināšanu Latvijā. Organizēšanās jaunajos apstākļos notika ar neparasti augstu aktivitāti. Vairāki no tautfrontiešiem darbojās ne tikai uz vietas, bet pārstāvēja Jaunpiebalgu Cēsu valdē. A. Ontužāns tika ievēlēts kā 2. Tautas frontes kongresa delegāts. Bija skaidrs, ko gribam, bet nebija skaidrs, ko un kā darīt. Pēc divdesmit gadiem viss vērtīgams, pārdomājams, analizējams.

Nesen cēsinieki, viņu vidū arī daži piebaldzēni, tikās atceres pasākumā. Jā, to laiku nevar raksturot bez vārdiem. Jaunas

paaudzes aug un mainās. Un skolasbērniem tā ir vēsture. Dažreiz pieaugušie novēršas, runājot par Trešās atmodas sākumu, kas šodien izvērsies citādi, nekā bija iecerēts. Tāpēc arī varbūt daudzos izsauca smīnu – teiktie vārdi par nosargātu Latviju, brīvību, tie skan skaļi, nedaudz patosīgi... Taču patiesi gan. Atbilstoši un pareizi. Nav viegli izskaidrot notikušo dažos vārdos, taču mums ir jāskaidro. Varbūt ne tikai vienkāršos teikumus raksturojot TO laiku un Tautas frontes dzimšanu, varbūt dodot garu un pamatīgu skaidrojumu – par laiku, par apstākļiem, par īpašo situāciju, par imesliem, kas radīja vienu vai otru rīcību.

Par cilvēkiem... Jārūnā.

Jaunpiebalgā tautfrontiešu idejas īstenoja dzīvē Aivars Ontužāns, Jānis Eglītis, Kārlis Podiņš, Viesturs Radziņš, Hermanis Pakulis... Emocijas pierimušas, esam jau 20 gadus atpakaļ pie zemes, pie ikdienas un tās nebeidzamajām rūpēm. Tāpēc arī aicināju bijušo aktīvo tautfrontieti **Aivaru Ontužānu** pateikt trīs, viņaprāt, svarīgas lietas:

„1. Katram izprast sevi un atrast to nodarbošanos vai amatu, kurā vislabāk var izteikt savas spējas, strādāt ar prieku un atbildības sajūtu.

2. Katram aktīvi iesaistīties pagasta dzīvē, saistot savu brīvo laiku ar kultūras un sporta nodarbībām, puišiem iesaistīties jaunsargos, pēc tam – Zemessardzē.

3. Nepadoties pirmo grūtību vai neveiksmju priekšā, vienmēr domāt divus soļus uz priekšu.

Tuvojoties Valsts svētkiem, novēlu visiem bijušajiem tautfrontiešiem labu veselību, izturību, skaidru prātu un ticību nākotnei!”

Likteņu kopība Atmodas laikā vienoja tautu.

V. Johansone

Nolikums tautas balsojumam „10 Jaunpiebalgas personības”, sagaidot Latvijas Republikas proklamēšanas 90.gadadienu

Iniciators un rīkotājs

Jaunpiebalgas pagasta padome

Mērķi

Apzināt populārus un ievērojamus Jaunpiebalgas cilvēkus–personības, kuri Jaunpiebalgā dzimuši, dzīvojuši, strādājuši, nesuši tautā tās vārdu, to joprojām dara vai kurus atceramies un godājam, kaut arī viņu vairs nav mūsu vidū.

Pretendenti

Ikviens bijušais vai esošais jaunpiebaldzēns, kurš, ņemot vērā augstāk minēto, balsotājamprāt, ir šī goda cienīgs.

Balsošana

Pretendentu sarakstu šim balsojumam varat iesniegt jums pieņemamā veidā Jaunpiebalgas pagasta padomē vai interneta Jaunpiebalgas pagasta padomes mājas lapā www.jaunpiebalga.lv. Varat arī aizpildīt anketu un to iemest balsojuma kastītē Jaunpiebalgas pagasta padomē, veikalos „Līva ML”, „Abrupe” vai „BAF” **līdz š.g. 5.novembrim**.

Balsošanas anketas var saņemt pagasta padomē pie sekretāres, kā arī izgriezt no publikācijas „Avīzē Piebaldzēniem”.

Katrs balsojumā piedalās tikai ar vienu anketu/sarakstu, kurā ieraksta 1-10 pretendentes. Balsojuma anketai/sarakstam jābūt parakstītam.

Rezumējums

Katrs nominētais pretendents iegūst 1 balsi.

Pēc balsu kopskaita 10 visvairāk balsu ieguvušajiem pretendentiem tiek piešķirta nominācija „Jaunpiebalgas personība”.

Balsojuma rezultāti tiks paziņoti

Latvijas Republikas proklamēšanas 90. gadadienai veltītajā pasākumā Jaunpiebalgas kultūras namā **2008.g. 16.novembrī**.

Skaidrojums

Lasītāji jautā, ka īsti nav izpratuši nolikumu par 10 personību izvirzīšanu. Tomēr rūpīgi izlasot nolikumu, ir saprotams tas, **ka katra anketa darbojas kā viens balsojums** (ja raksta kolektīvi, tad katra personība saņem vienu balsi).

Anketa ”10 Jaunpiebalgas personības”

(Lūdzu norādīt personības vārdu, uzvārdu un kāpēc izvirzīts nominācijai. Skat. nolikumu „Avīze Piebaldzēniem” septembra numura 6. lpp.)

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

8. _____

9. _____

10. _____

Izvirzītāju salasāmi paraksti!

Par kādu mīlestību

Lūgta uzrakstīt atmiņu stāstu, **Ilga Bobrova** saka, ka pamēģinās, ka ir jau sena, ka 1. augustā jau 50 darba gadi palikuši. Vēl jo vairāk priecājos, ka esmu trāpījusī desmitniekā.

Pati par sevi

„Esmu dzimusi 1937. gada 20. februārī Drustu pagasta „Skujiņās”. Tēvs Augusts Lācis, muižas kalpa dēls, kopā ar citiem latviešu strēlniekiem izstaigājis visu plašo Krieviju līdz pat Krimai, atgriezās Latvijā un izmācījās par skroderi, uzcēla nelielo mājiņu Drustos – „Skujiņas”. Mana mamma Karlīne Ķego (viņas tēvs pēc tautības igauņis) strādāja tanī laikā Drustos par kalponi pie veikalniekiem Ganiņiem. Pēc apprecēšanās ar manu tēvu izrentēja Drustu krogu un patērētāju veikalu. Tēvs strādāja krogū, mamma veikalā – 10 gadus nopelnīja pietiekami, lai atpirktu no baptistiem, kuri brauca prom uz Brazīliju, - toreiz Gatartas pagasta „Lejas Gārņu” mājas, uzcēla jaunu māju, kūti, klēti, jo vecās ēkas bija nolietotas.

Mācījās vispirms Gatartas pamatskolā (tur tagad ir pansionāts). 7. klasē mācījās Drustu pamatskolā, jo Gatartā atstāja tikai 4 klases. 1952. gadā iestājos Cēsu 1. vidusskolas 8. klasē un 1956. gadā pabeidzu ar ļoti labām sekmēm, bet sapnis mācīties par ārsti palika tikai sapnis, jo saslima tēvs, bija vajadzīga operācija. Pēc tam strādāt vairs necerēja, un tā es 1956. gada 1. septembrī sāku mācīties Cēsu medicīnas skolā, lai apgūtu medicīnas feldšera specialitāti. 1958. gada jūnijā pabeidzu Cēsu medicīnas skolu, un mana pirmā darbavieta no 1958. gada 1. augusta bija Drustu lauku slimnīca (15 gultas, kur strādāju par feldšeri). Drusti toreiz bija Smiltenes rajonā, bet Jaunpiebalgas Gaujēnas rajonā. Tad Drustu slimnīcu pievienoja Jaunpiebalgas slimnīcai, un tā no 1960. gada aprīļa strādāju Jaunpiebalgā. Sākumā par māsiņu ķirurģijas nodaļā, tad par operācijas māsu, pildīdama dažādus asinspārļiešanas māsas pienākumus. No 1963. gada – par ātrās palīdzības feldšeri.

Protams, ka nebija tikai darbs. Dziedāju korī, arī slimnīcas ansambļi. Biju arī aktīva dramatiskā kolektīva dalībniece, spēlēju teātri, lasīju dzeju sarīkojumos, biju štata programmas vadītāja daudzos pasākumos un sarīkojumos. Pati brīnos, ka tik īsi un ātri var pārstaigāt garus dzīves un darba gadus, kas lielākā daļa – 48 – nodzīvoti Jaunpiebalgā, bet divi Drustos.

Daudziem cilvēkiem liekas, ka mūsu darbs ir ļoti viegls, tāda atpūta baltā halātiņā, bet ikdienu ir citāda. Brīžam pat smags fizisks darbs, ja jāpārvieto cilvēki, kuru svars virs 100 kg. Tad vēl darbs naktīs, darbs ar piedzērušiem cilvēkiem, skandālistiem, kur nevari būt drošs, ka var arī ar tevi izrēķināties, pielietojot fizisku spēku.

Ir arī prieks un gandarījums, ja izdodas palīdzēt smagi slimiem vai nelaimes gadījumos cietušiem. Katrā ziņā darbiņš tāds, kur nevari zināt, kas tevi sagaida, kad nokļūsi izsaukuma vietā.

Dažreiz cilvēki neizvērtē situāciju, kliež un steidzina mūs, kaut gan nekas īpašs nav noticis un cilvēka veselības stāvoklis ir stabils. Ir arī otra galējība, kad mierīgi piesaka it kā vieglu saslimšanu, bet aizbraucot redzi, ka palīdzība nepieciešama steidzama.

Cilvēki ir nekritiski pret sevi un saviem tuviniekiem. Varbūt gan arī cilvēku spējas ir dažādas situāciju izvērtēt,” tā par sevi raksta Ilga Bobrova.

Fotogrāfiju albumu šķirstot

Skatām fotogrāfiju albumu, atceramies, un, jautāta par šo un to, Ilga saka: „Laiks ir paskrējis, nezinu, pa kuru laiku jau bērni lieli izauguši. Sākās viss tur Gaujmalā – Rūpniecības 3 mājā. Bija mājas kolektīva sajūta. Vienā istabā divi bērni un mēs ar Dzintaru, bet bijām laimīgi. Kopīga virtuve, kurā Gunīte ienāca ar dubļainiem zābakiem, bet ko tu padarīsi... Vairāk bija jaukā un priecīgā. Tur visi bijām kā viena ģimene. Kopīgi svētki pie Gaujas

salīnā, dziedāšana, dārzu strādāšana, mājas apkopšana, tagad, skatos, pagrabs sabrucis, šķūņiem jumti cauri... Laikam nevienam neko nevajag.”

Tu vienmēr teici, ka darbiņš tevi mīl, ka diezgan bieži jābrauc uz vissmagākām situācijām, avārijām...bieži jādomā, vai aizvedīšu cilvēku līdz slimnīcai, vai atvadīsimies jau ceļā...

– Ne tikai mīl, bet mani uzmeklē...Vissmagākā sajūta tomēr ir, ja ļoti smagā stāvoklī jāved tuvinieki vai arī ļoti pazīstami cilvēki. Bet atbildība – pazīstams vai svešs – vienāda. Un ir ļoti smagi pateikt, ka līdz Cēsīm netikām...Dažreiz tuvinieki uzstāj, ka jāved uz slimnīcu, īpaši runa par gados ļoti veciem cilvēkiem, viņus izraut no ierastās vides, tā lielā mērā ir nolemība.

Piecdesmit gadi vienā darbā – medicīnā. Varētu taču dzīvot mājās. Kas ir tas, kas pievelk tam baltajam halātiņam?

– Mazliet jukušam jau jābūt, šo darbiņu darot. Patī reizēm brīnos, jo bija kursi jāiziet, sertifikāts jādabū, medicīna ļoti mainījies no toreizējiem sešdesmitajiem gadiem. Paldies Dieviņam, ka viņš man ļauj tik ilgi strādāt. Ko tad darītu manas kaimiņienes? Tad spiediens jāpamēra, tad zālītes jāpameklē...

Tu esi Jaunpiebalgā un savā dzīvē sastapsies ar daudz un dažādiem kolēģiem.

– Piebalgu pārstaigājuši slaveni, lieliski ārsti, kuri joprojām pazīstami

gan kā ģimenes ārsti, gan ķirurgi visdažādākajās jomās. Prātā ienāk dakteri Odīši (pats bija ķirurgs, sieva – ginekoloģe), Andris Lasmanis, Juris Jansons (būsit dzirdējuši, ka viņš ir asinsvadu diagnostikas centra dakteris), ļoti laba terapeite bija Līvija Muceniece, bērnu ārste Skaidrīte Gicēviča (Viduša), ķirurgs Gunārs Naudiņš (pēc Jaunpiebalgas slimnīcas nodegšanas neiroķirurgs Stradiņu slimnīcā), viņa kundze Maruta arī turpat – neiropatalogs, bija bērnu ārste Nulle. Daudzi vēl atceras

pedantiskos Sirmovičus. Gan jau kādu piemirsu...

Turpinām skatīt bildes, līdz pie kādas apstājas skatiens.

– To plecu lakatu dāvinājām internāta audzinātājai Eglājai.

Tas ir mans roku darbs. Vēlāk uzzināju, ka viņa bija šo manu rokdarbu aizsūtījusi radiem uz ārzemēm.

Un tā bieži, gan brīvo laiku īsinot, arī vajadzības pēc Ilga adija.

– Man krustmāte bija liela rokdarbniece, kaucmindiete viņa

bija. Šis vārds jau nu līdz šodienai dzīvo.

Palasu grāmatas, sākām ar draudzenēm jaunu izpriecu. Sa-
pratām, ka jākustas un...ar Silviju Lēģeri un Ausmu Šilinsku
staigājam vai 5 kilometrus. Satiekamies ar aizelsušos Ilgvaru
Leimani. Viņš tadā ātrā gaitā...mēs lēni, mierīgi, dzīvi pār-
spriežot, bet kustamies.

**Un tad nu sanāk jaunības dienu bildes paskatīt. Ilgas kā-
zas, māsas Rutas kāzu bildes. Kur tad satiki Dzintaru?**

– Māsas Rutas kāzās arī satiekamies. Tā sanāca, ka uz mūžu.
Nu jau Dzintars labu laiku noskatās uz mums no augšas. Tāda
ir tā dzīve.

Atkāpe

*Domāju, ka nūdien katrā mājā Ilga bijusi, un cik šoferu ko-
mandu maiņas piedzīvojusi!? Arī mūsu ģimenē Ilga Bobrova
bijusi klāt ļoti svarīgos dzīves brīžos.*

*Redzu, uz galda atrodas Ojāra Vācieša grāmata „Tālu ceļu
vējš”. Negribas šoreiz jautāt - kāpēc? Vienkārši minu. Ojārs
Vācietis bija ciets rieksts latviešu tautai. Tomēr meklēja aiz-
vēju, kuru tā īsti nesaņēma. Daudzi dzīvoja līdz viņa literāra-
jai dzīvei. Ar Tevi citādi. Tu aizvēju saņem no saviem bērniem
un mazbērniem. Tu priecājies par savām 12 vagām dārzā. Tu
daudz nerunā, vienkārši mīli, dziedī, priecājies, palīdzī. Un
gan jau klusībā norit pa kādai asarai, kas nav citiem jāredz.
Pa prieka asarai! Ka iespējams kā jaunībā uz kultūras namu
aiztecēt, ekskursijā aizbraukt un - mīļu, tīkamu darbu darīt.*

Vēsma Johansone

Skolēnu pirmās aktivitātes un panākumi 2008./2009. mācību gadā

Rajona konkursā ciklā „Tu esi, Latvija” - „Mana skola” pie-
dalījās: Zane Alksnīte, Sabīne Rubene (9a kl.). Darbs izvirzīts
uz Rīgu. Sk.A. Ratiņš, A.Beķeris.

Rajona konkurss ciklā „Tu esi, Latvija” - „Manas dzimtas
vēsture” piedalījās: Mārtiņš Kīķeris (9.b kl.). Darbs izvirzīts uz
Rīgu. Sk.V.Johansone.

Rajona krosā piedalījās: Drulle Emīls, Keišs Mareks, Krū-
miņš Aigars, Pētersons Kārlis, Seržāne Sabīne, Lazdiņa Alise,
Zariņa Agita, Kamene Evita (4.kl.), Grīnbergs Atis (8.a kl.),
Pētersons Edgars, Sietiņš Aivis (8.b kl.), Gorbuzjūks Radis-
lavs, Dzenža Armands, Ābelniece Kristīne (9.a kl.), Arahov-
skis Edžus, Vietniece Agnese (9.b kl.), Petkēviča Anna, Jefi-
mova Laura, Tanne Liene (8.b kl.), Brasavs Jēkabs, Žēpers
Inguss, Glāzere Arta, Pelša Sanda, Stauvere Paula (5.kl.), Be-

ķere Brenda, Krasovska Linda, Kamenis Gatis, Pētersons Jur-
ģis (6.b kl.), Grīnbergs Sandis (6.a kl.), Pētersone Andra, Žura-
vļova Laine, Vietniece Viktorija, Elksnis Elvis, Gusts Oskars,
Žuravļovs Ivo (7. kl.), Krūmiņa Krista (9.b kl.), Žukova Dace,
Rusova Evita, Lorence Ieva, Misiņa Liene (11.kl.), Bleive Lie-
ne (10. kl.), Bērziņa Evija, Ivanova Laura (11. kl.), Elksnis
Matīss (9.b kl.), Lūsa Daumants, Smilgins Mārtiņš (10. kl.),
Beķeris Pēteris (11. kl.), Zelčs Jānis (11.kl.) – 3. vieta.

Rezultātus var apskatīt mājas lapā: www.cesusportaskola.lv
Tautas bumbā Cēsu rajonā piedalījās: Keišs Mareks, Krū-
miņš Aigars, Krūmiņa Andra, Seržāne Sabīne, Lazdiņa Alise,
Šostaka Sintija, Azace Armanda (4.kl.), Krūmiņš Andris, Pe-
trovskis Rolands, Žēpers Inguss, Brasavs Jēkabs, Glāzere Arta
(5. kl.) – 2. vieta. Sk. S. Vlodare.

Sagatavoja skolotājs **Arnis Ratiņš**

Jaunpiebalgas vidusskolas 4.klases skolēnu – arī čaklu lasī-
tāju – „Bērnu žūrijas” un „Plaša apvāršņa konkursa” dalībnie-
ku ekskursija uz Emīla Dārziņa muzeju, iepazīstot seno skolu
bokstu stundā, un uz atpūtas kompleksu „Rakši”.

Anita Auziņa.

Kļūstam atpazīstamāki

17. septembrī pieredzes apmaiņas braucienā mūsu lauku saimniecībās viesojās Valkas rajona zemnieki un lauku attīstības speciālisti. Valcēnieši vēlējas apskatīt ekosaimniecību „Lielkrūzes” un no iepriekš piedāvātajām saimniecībām izvēlējās „Lejas Krūzes”, „Vecstrupiņus”, „Kalējus” un „Mazrītiņus”. Atsauksmes bija labas, patika Piebalgas ainaviskā daba, viesmīlīgie cilvēki un tās lietas, ko piebaldzēni apmeklētajās saimniecībās ar savu pacietību, gudrību un neatlaidību realizējuši. Šī bija laba iespēja arī man, lauku attīstības speciālistei, tikties ar kolēģiem, pārrunāt kopīgus jautājumus, kā arī uz klausīt citādāku viedokli. Iepazīstoties ar pagastu, ciemiņu vērtējums bija tāds: „...Jūsu pagastā ir labi, jums viss ir...” Zināms, ka visa nav, kā vēlamies, bet varbūt arī nav tik slikti, kā kādreiz šķiet.

Lielāks pārsteigums bija oktobra sākumā, kad mūsu skolotāji Skolotāju dienā devās pieredzes braucienā uz Latgali, bet skolotāji no Trikātas pagasta lūdza iespēju pēc baznīcas un skolas apmeklējuma apskatīt arī dažas lauku saimniecības. Rezultātā katrs kaut ko savām interesēm atbilstošu un sirdij patīkamu atrada – vai nu tā bija Egītas pirts, no kuras pirts pielūdžus

nevarēja sagaidīt arī nākam, vai Šinku Jāņa dārzu un ārstniecības augu lauki, gan arī patīkamā uzņemšana amatnieku mājās „Mazrītiņi”.

Maija Kļķere, pagasta lauku attīstības speciāliste

Rudenīgajā 18. oktobra novakarē

Jaunpiebalgas Svētā Toma baznīca aicināja uz koncertu „Dievs ir mīlestība”. Šoreiz mūsu baznīcā uzstājās latviešu dziedātāja no tālās Dienvidāfrikas Endija Rezgale un komponists-ērģelnieks Aivars Kalējs.

Koncerta pirmajā daļā garīga rakstura skaņdarbi un dziesmas (arī būru valodā) ērģeļu pavadījumā. Otrajā daļā Endijas izpildījumā dzirdējam mūsdienu komponistu, tajā skaitā latviešu Imanta Kalniņa, Raimonda Paula, Ulda Stabulnieka, Zigmāra Liepiņa, Ulda Marhilēviča dziesmas.

Aivars Kalējs pēc daudzajām viesturnejām pa pasauli Jaunpiebalgā nav pirmo reizi. Viņš atzīst, ka no lauku baznīcām Jaunpiebalgas ērģeles ir pašas labākās.

Endija Rezgale te bija pirmo reizi. Koncerts un īss dzīvesstāsts. Par bijušās Salacgrīvas meitenes spožajiem panākumiem sportā, studijām Amerikā, mīlestību, dziedāšanu, paskarbo ikdienu Dienvidāfrikā, par atsāktajām studijām Universitātē. Cik daudz jau pieredzēts 29 gados!

Paldies visiem, kuri neatteica, bet gan ar darbu, gan finansiāli atbalstīja šo pasākumu un rūpējās, lai viesi pie mums justos kā mājās. Paldies Ilzei un Aivaram Ontužāniem, Ēvaldam Ziemeļim, Tamārai Gončoronokai, Lienei Lorencei, Eduardam Viķelīnim, Aldonim Bērziņam!

Ja Endijas dzidro balsi klausījāties, ceru, aizgājāt gandarīti par dzirdēto. Tiem, kas to nepaguva šajā koncertā, dziedātāju varbūt laimēsies satikt citā, bet pavisam droši Latvijas valsts 90.gadadienai veltītajos svētku koncertos „Mana dziesma Latvijai” Latvijas Nacionālajā teātrī.

V. Johansone

Atrodi jaunas krāsas Latvijā!

Tuvojoties Latvijas 90. dzimšanas dienai, parādīsim, cik mūsu dzimtā zeme ir daudzveidīga un skaista!

Pedālies „Latvijas Avīzes” un „Skaisto Skatu aģentūras” rīkotajā konkursā „Atrodi jaunas krāsas Latvijā!”, ja zini ievēriņas cienīgas vietas Cēsīs un Cēsu rajonā, kuras būtu vērts apskatīt, bet kurām ceļotāji, tās nezinādami, met likumu! Raksti, ja zini kādu nesen izveidotu jaunu kempingu, brīvdienu māju, aktīvās atpūtas vietu vai dabas taku! Raksti, ar kādiem mazāk zināmiem apskates objektiem vai piemiņas vietām lepojas Cēsu pilsētas un rajona ļaudis! Kopīgi ieraudzīsim to Latviju, kuru vēl neesam iepazinuši!

Konkursa labākā apraksta autors saņems dāvanu karti Ls 250 vērtībā no „Skaisto Skatu aģentūras” un vēl trīs konkursa dalībnieki – veicināšanas balvas no izdevniecības „Latvijas Avīze”.

Novērtējot aprakstus, tiks ņemta vērā gan vēstījuma oriģinalitāte, gan valoda un spēja interesanti pastāstīt par izraudzīto objektu, ieintriģējot to apmeklēt. **Nevērtēs aprakstus, kuros būs stāstīts par populāriem vai presē jau iepriekš aprakstītiem apskates objektiem!** Apraksta apjoms ir 1 – 2 lapas pušes. Viens dalībnieks var piedalīties ar vairākiem aprakstiem.

Aprakstus kopā ar fotogrāfijām līdz 18. novembrim sūtiet uz „Latvijas Avīzes” redakciju pa pastu ar norādi „Aprakstu konkursam” Dzirnava ielā 21, Rīgā, LV 1010 vai uz e-pastu: **zigmunds.bekmanis@la.lv**. Lūgums klāt pievienot autora vārdu, uzvārdu un tālruņa numuru.

Konkursa rezultāti tiks publicēti „Latvijas Avīzē” 2008. gada 4.decembrī.

Informāciju sagatavoja

Linda Slēziņa

Vidzemes Vēstures un Tūrisma centra galvenā speciāliste
mārketinga un sabiedrisko attiecību jautājumos

Tāl. 64127755, mob.tāl. 26666365

e-pasts: **linda.slezina@cesis.lv**

Vidzemes novada bērnu un skolu bibliotēku darbinieku 8.konference

Jau astoto gadu Cēsīs uz kārtējo konferenci pulcējās Vidzemes novada bērnu un skolu bibliotēku darbinieki, lai šoreiz runātu par tēmu „Virtuālās un reālās pasaules tikšanās bibliotēkā”.

Konferences dalībnieki tika iepazīstināti ar pētījumu „Pamatskolas vecuma bērni un internets bibliotēkās”. Neskatoties uz pozitīvo, ko mums sniedz modernās tehnoloģijas, aizvien vairāk ir arī apdraudējumu. Par interneta lietošanas iespējamajiem draudiem runāja RPIVA psiholoģe Dace Bērziņa. Pārdomās par to, kā aizsargāt interneta lietotāju drošību, dalījās Valsts

policijas Kibernozieģumu apkarošanas nodaļas priekšnieks Aleksandrs Buko. Pēdējos piecos gados par 500% palielināties interneta lietotāju skaits. Līdz ar to arī potenciālie cietušie. Daudzas problēmas rodas arī no nezināšanas. Māksliniķis - datorgrafīks Egils Mednis konferencēs dalībniekus iepazīstināja ar jautājumu par datorspēlēm, to vēsturi, pielietošanas plusiem un mīnusiem.

Konferences darbā piedalījās arī Rokišķu pilsētas (Lietuva) bērnu bibliotēkas darbinieki, stāstot par savu darba pieredzi.

Anita Auziņa

Motokross Jaunpiebalgā – priecāties vai ...?

Rudens Jaunpiebalgā neienāca vien ar dzeltenām oku lapām un aizlidojošiem gājputnu kāšiem. Tas līdzī atnesa motociklu un kvadraciklu rēkoņu jaunajā mototrasē „Ozoli”, kas izveidota pie pagasta centra robežas. Nesen nodibinātais motoklubs „Piebalga” (MK „Piebalga”) sadarībā ar Latvijas Alternatīvā motosporta asociāciju (L.A.M.A.) ar mērķi veicināt motosporta darbību Piebalgas novadā 11.oktobrī rīkoja Piebalgas ceļojošā kausa izcīņu, kas vienkopus pulcēja 130 dalībniekus gan no Latvijas, gan Lietuvas un Igaunijas.

Motokrosa un trases idejas autors ir zemes īpašnieks siguldietis Sandis Kreics - Kukuls, kas jauno īpašumu Jaunpiebalgā pārvalda vien gadu. „Mans mērķis ir attīstīt sportu un aktīvās atpūtas jomu Piebalgas novadā, to pamazām īstenoju kopš maija. Tālākās ieceres ir nodrošināt, lai šī trase tiek iekļauta ikgadējā L.A.M.A. turnīrā. Šodien esmu gandarīts par paveikto, jo dalībnieku skaits ir pārspējis cerēto. Arī turpmāk te notiks aktivitātes – jauniešiem un citiem interesentiem tiek piedāvāta profesionāļu apmācība, motokrosa lekcijas, instruktāža un treniņi,” stāsta S.Kreics - Kukuls, aicinot jauniešus apgūt motobraucēja prasmes.

Mototrases izveidi finansējums gūts no MK „Piebalga” dibinātājiem un biedriem, kā arī daudz līdzekļu ielikts no pašas zemes īpašnieka kabatas. Piebalgas kausa izcīņā ar tīru sirdi pretī nāca un sportu atbalstīja arī Jaunpiebalgas mākslas skola, „Piebalgas alus” un Latvijas Krājbanka.

Motokrosa organizatori atzīst – cilvēki vēlas piedalīties motokrosā. L.A.M.A. valdes loceklis Uģis Barons skaidro, ka dalībniekus vieno mīlestība pret motokrosu: „Šis sporta veids ir kā narkotikas. Motobraucējs domā – nedod ēst, labāk iedod naburam! Trase ir interesanta, tomēr sacensību organizēšanā nepieciešami pilnveidojumi.” „Dalībnieku skaits liecina, ka rudeni gē dubļi motosportam nav šķērslis. Atbalstītāju pulks vēsta – arī piebaldzēniem ir vēlme nodarboties un atbalstīt šo sporta veidu,” stāsta L.A.M.A. pārstāvis Ainārs Vilciņš.

Pagasta padomes priekšsēdētājs Laimis Šāvējs uzteic trases īpašnieku un organizatorus par uzņēmību attīstīt ko jaunu: „Labi, ka cilvēki riskē un piedāvā jaunas iespējas brīvā laika pavadīšanai. Ne visiem patīk koris, mākslas skola vai sporta zāles aktivitātes. Tas ir pozitīvi, ka ir jaunas aktivitātes. Arī pagasta vārdu tas nesīs tālāk. Mūsdienu informācijas pārbaģātībā nevaram lolot cerības, ka mūs atpazīs no sīkumiem. Pašvaldības atpazīstamība nerodas vienā dienā, bet no dažādiem notikumiem, kā no smilšu graudiņiem. Tomēr paliek jautājums – kāda nākotne būs motokrosam Jaunpiebalgā? Kādas būs sabiedrības atsauksmes? Jau šobrīd esam saņēmuši iedzīvotāju sūdzības par troksni un putekļiem, ko radījusi trases izmantošana treniņu laikā. Arī „Bez Tabu” kāds zvanījis. Tomēr tās visas ir kārtojamas lietas. Ja neko nedarīsim, nekas arī nenotiks.”

Tuvējās apkārtnes iedzīvotāji nedomā tāpat kā pagasta padomes priekšsēdētājs. Maija Putniņa, kas dzīvo „Garaušos”, netālu no mototrases, dalās daudzu pagasta iedzīvotāju sāpē: „Pie mums ir šausmīgs, nepanesams troksnis. Mēs neesam pret mototrasī. Veicināt pagasta izaugsmi – tā ir lieliska ideja, bet vietas izvēle idejai nav pārdomāta. Kāpēc bija tāda slepenība? Kur izpalika publiskā apspriešana – ko par to domā jaunpiebaldzēni? Acīmredzot naudai šodien ir liela vara. Bet vai vēl dzirdēsim Jaunpiebalgā pogojam lakstīgalas, kad trases izmantošana sāksies pa īstam? Klusā, skaistā, mierīgā Jaunpiebalga pārvērtīsies par elli.”

Maijas hobijs ir dārza iekopšana un puķu audzēšana. Motosporta dēļ viņa raizējas, ka vasarā nevarēs laukā strādāt, jo braukšana jau nenotiks vien pāris reizes mēnesī vai sezonā, ar ko varētu samierināties, nepieņemamā akustika būs ik dienu. „Man šķiet, ka mēs cīnāmies ar vējdzirnavām. Tomēr atbalstu parakstu vākšanu, ko iesniegt Reģionālās attīstības un pašval-

dību lietu ministrijai,” ar cīņas sparū par savu dzīvi Jaunpiebalgā stāsta Maija.

Pie trases dzīvo arī cilvēki, kuri nodarbojas ar lopkopību un dravniecību. Šai saimniekošanai trases ietekmē, iespējams, lemta iznīcība.

Nils Johansons tikko pabeidzis mājas celtniecību, izdevis lielus līdzekļus, radījis gan pagastam, gan savam priekam skaistumu. Tagad mājai nulles vērtība. Un nav vienīgā ar šādu likteni. Tādu stāstu par trases negatīvo ietekmi uz jaunpiebaldzēniem ir ne mazums. Lāčplēsim spēks bija ausīs – dzirdēt tautu, uzklaustīt to. Vai šajā gadījumā ir lemts, ka pagasta iedzīvotājus kāds sadzirdēs?

Trases saimnieks Sandis Kreics - Kukuls informē, ka trokšņa līmenis nepārsniedz normas, jo atbilstoši nolikumiem ir veikti visi testi: „Mēs apzināmies, ka sūdzības ir. Esam dzirdējuši aptuveni 10 iedzīvotāju neapmierinātību, bet tie nav tiešie kaimiņi. Iepriekšējais saimnieks te uzturēja suņu audzētavu. Dzīvnieki naktīs rēja un gaudoja. Neapmierinātība par troksni palikusi joprojām, tomēr mēs ievērojam visas normas gan par troksni, gan trases laistīšanu pret putekļiem, lai netraucētu iedzīvotājus.”

„Lai gan daudzi negatīvi lādēti cilvēki negrib te atļaut rīkot sacensības, tas neaptur rīkot brīnišķīgu pasākumu pašā Latvijas vidienē. Tas neattur motosportu ienākt Jaunpiebalgā,” uzsver A.Vilciņš.

U.Barons aicina jaunpiebaldzēnus apdomāt, ko motosports spēj dot pagastam: „Pirms izteikt konkrētu viedokli, domāju, cilvēkiem jāapsver ekonomiskā puse, ko Jaunpiebalga nākotnē iegūs no šī sporta veida attīstības novadā. Tagad pagastā ir arī par vienu sakoptu īpašumu vairāk. Redzēju, kāda postaža un akmeņu krāvumi te bija sākumā.”

Grīvānu ģimene, kas dzīvo netālu no moto trases, stāsta, ka ir neticami redzēt šo sporta veidu pašu pagastā: „Šāds notikums ir unikāls. Tepat blakus, nekur nav jābrauc. Pagasta pušiem būs ko darīt. Vienīgais, ka trase ir tuvu centram, bet nakts mieru tā netraucē. Vienmēr būs kādas negatīvās puses, bet var samierināties, ja Jaunpiebalga attīstās un pilnveidojas.”

Piebalgas kausa izcīņā startēja dalībnieki no trīs gadu līdz senioru vecumam. Nākotnē plānots rīkot četras piecas sacensības sezonā, kas ilgst no maija līdz oktobrim. Paredzēti arī treniņi gan amatieriem, gan profesionāļiem. Ziemā iecerēta sporta skola biatlona slēpotājiem un treniņi ar sniega motocikliem.

Motokrosa nākotne Jaunpiebalgā vēl miglā tīta, jo jaunais sporta veids pagastā radījis plašas diskusijas, kas salīdzināmas ar koku, kam divi gali – vieniem patīk sacensības, citiem tiek traucēta ierastā dzīve. Vai šajās interešu krustugunīs ir rodams kāds kompromiss un kopīga valoda?

Cerēsim!

Anda Dzenža

Zemniekiem

Par atbalstu lauksaimniecībai

• No 3. novembra līdz 15. decembrim Lauku atbalsta dienests pieņems pieteikumus daļēji naturālo saimniecību pārstrukturizācijai. Sīkāka informācija internetā – <http://www.lad.gov.lv/>, Cēsu rajona LKB Priekuļos, Dārza iela-12 vai pie pagasta lauku attīstības speciālistes Maijas.

Maija Kīķere, m. t. 29131170

Ziedotājiem

Par kapsētas mūra atjaunošanas gaitu

Rudeni pieņemts uzskatīt par saimnieciskā gada atskaites laiku. Šajā pavasarī, kā jau būsīt pamanījuši, pagasta padome, cerot arī uz iedzīvotāju morālu un materiālu atbalstu, uzsāka Jaunpiebalgas kapsētas mūra atjaunošanu. Ir saņemtas daudzas pozitīvas atsauksmes, patiešām, atjaunotais mūris izskatās labi, paveikts kvalitatīvs darbs. Droši vien senči, sākot mūra celtniecību, paļāvās, ka viņu darbu nākamās paaudzes cienīs un novērtēs.

Ja ne mēs, tad kas? Ja ne tagad, tad kad? Bija pēdējais laiks ķerties pie darba. Mainīgo laika apstākļu un finansiālā trūkuma dēļ darbi pie mūra atjaunošanas šogad tiek pārtraukti.

Nākamajā gadā darāmā ir ļoti, ļoti daudz, tāpēc lūdzam lielāku atsaucību arī no jums, Jaunpiebalgas iedzīvotāji!

Paldies visiem, kas ar savu darbu gan tieši, gan netieši piedalījūsies kapsētas mūra atjaunošanā, paldies par finansiālo atbalstu!

Laika posmā no 1. jūlija līdz 1. oktobrim mūra atjaunošanai saņēma ziedojumu no Vēsmas Johansones. Paldies!

Sīkāku informāciju par līdzekļu izlietojumu ievietosim avīzītes decembra numurā.

Jaunpiebalgas pagasta padome

Ceļojums

Buongiorno e arrivederci l'Italia!

20.septembris.

Nakts, agrs rīts, visa nākamā diena ceļā. Piebalga. Rīga. Bauska. Tālāk Lietuva, līdz sasniedzam Čestohovu Polijā. Pilsētu skatīsim atceļā. Smidzina sīks lietutiņš. Bet tagad tik ātrāk iekārtoties viesnīcā „Etap”, lai atpūstos pēc nogurdinošā un ilgā brauciena.

21.septembris.

Nekāda ilgā gulēšana no rīta. Pēc brokastīm pusastoņos kāpjām autobusā. Kārlis, mūsu gids, ar kuru kopā daudziem no mums šis nav pirmais ceļojums, mudina nekavēties, jo šoferi Vladimirs un Andrejs mūs jau gaida.

Pēc pāris stundām Polijas-Čehijas robeža. Pārbaudītāji šoreiz nepievērš uzmanību mūsu fizionomiju saderībai ar pasē redzamo, viņus vairāk ieinteresējis 48-vietīgais „Volvo”. Tas, kamēr drebināties dzestrajā rīta miglā, tiek laists cauri tādai kā rentgena uzparīktei.

Morāvija. Bohēmijas reģions. Īsa pietura benzīntankā un atkal tālāk. Ieķeram ko uzgraužamu, kādu spirdzinājumu. Intereses pēc arī „Staropromen”alus, pa mēriņam „Becherovas”.

Beidzas Karpatu un to Beskidu daļa. Autobusa lielo vējstiklu turpina klāt sīks mitrums – ne tā migla, ne lietūs. Garām Ostravai – lielākajam Čehijas ogļu ieguves rajonam, garām 1805. gada Amsterlas kaujas vietai, kurā netālā šosejas malā uzstādīts amsterlas veidojums, cauri Brno.

Pēcpusdienā esam Austrijā. Vīnē pārbraucam Donavu. Grā-

Meklējam solistus...

Dziesmu dziedot, mēs spējam spārnos pacelties, savus sapņus izdzīvot, uzsmaidīt pasaulei un justies vienoti...

Ar šādu sajūtu nu jau trešo gadu tiek veidots un organizēts **Piebalgas novada vokālistu konkurss „Piebalgas balsis”**, kas šogad notiks 29. novembrī plkst.19.00 Jaunpiebalgas kultūras namā. Šis pasākums īpašus komentārus neprasa, jo divos iepriekšējos gados atsaucība ir bijusi ievērojama, esam pulcējuši daļībniekus no tuvākas un tālākas apkārtnes.

Aicinu pieteikties jaunos estrādes talantus konkursam „Piebalgas balsis – 2008” gan no Piebalgas novada deviņiem pagastiem, gan arī no citu rajonu mums tuvākajiem pagastiem.

Katrs pagasts var izvirzīt četrus labākos vokālistus, kas startē attiecīgi savā vecuma grupā.

Dalībnieku vecums ir no 9 gadiem līdz pat sirmam vecumam.

Jaunpiebalgu pārstāvēs konkursa „Mēs tiksimies martā” uzvarētāji – Sabīne Blūma, Inguss Žēpers, Rolands Jurkevičs, Sabīne Rubene, Kitija Stauvere, Madara Ontužāne, Raimonds Kārklīšs, Inese Ivanova.

Muzikālo pavadījumu konkursā nodrošina vokāli instrumentālā grupa „Kokmuižas muzikanti”.

Programmā – 1 dziesma latviešu valodā.

Dalības maksa – dalībniekiem no 9 g.v. līdz 18 g.v. – 2,50 Ls, no 19 g.v. un vecākiem – 5 Ls

Konkursantus vērtēs kompetenta žūrija 4 cilvēku sastāvā.

Lūdz pieteikties konkursam līdz 31. oktobrim (tāl. 26606619 Liesma)

Pēc noteiktā termiņa pieteikumi netiks pieņemti.

Pirmais mēģinājums – 1.novembrī plkst.11.00 Jaunpiebalgas kultūras namā.

Informācija

tel. – 64162182, mob.26178257(Pārsla); 26606619 (Liesma)

Uz tikšanos Jaunpiebalgā!

Pārsla Jansone

pilsētas rudie, sarkanbrūnie dakstiņu jumti, kas paslēpuši daudzus kanālus. Tie no augšas nav saskatāmi, toties acis žilbina spožu sauli, tās atspulgs lagūnā un Adrijas jūrā.

Nesteidzīgi kļūstam pa šauro ieliņu un eju labirintiem, kur ziņkāres atvilinātām ceļotājam nomaldīties neļauj norādes uz populārajiem objektiem, ko tas vēlas savām acīm ieraudzīt. Notiek restaurācijas darbi, saliktas sastatnes, novilkta tīkli. Rialto tilts. Daudzas suvenīru tirgotavas, arī dārgi brendu veikalī. Murano stikls, rotaslietas, bižutērija, suvenīri, T-krekli, šorti ar Dāvida vīrietības atribūtu un starp kaklasaitēm arī tās, kurām skatāmāka ...otra puse. Garlaikojas gondoljeri – nav lāga pieprasījuma uz vizināšanos. Stalti stāvi balti-zilajos kreklos, melnās biksēs, tradicionālajās, ar platu lentu greznotās platmalēs. Dāmām neatsaka kopīgu fotografēšanos un par to eiro neprasa /būs, kur prasīs!/. Lai lasītājs nesamulst, bet turpmāk šo steigšanos pa ielām un fotografēšanos savā starpā sākam dēvēt par drāšanos un kniebšanos. Ja nu kāds, ne no mūsu grupas, tautietis to nejausi padzirdēja – kas zina, ko nodomāja. Venēcijā gan steigas nav. Iepērkam kādu visnotaļ gaumīgu suvenīru, garšojam augļus, priecājamies par garajām sarkano piparu virtenēm, pārdevēju veidotajām piparu pākstu un ķiploku buķetēm, citām līdzīgām kompozīcijām. Turpat ieliņas malā ieēdam picu un baudām vīnu. Sv.Marka laukumā uz kafejnīcas āra estrādes aizrautīgi muzicē ansamblis. O, sole mio!

Atpakaļ uz autobusu stāvvietu motorlaiva mūs aizrauj pa lagūnu.

Līdz Rimini Romanjas reģionam nav pārāk tālu. Vakarā esam tur. Nepacietībā aizejam līdz jūrai, bet tumsa saskatīt ļauj visai maz. Kādu gaismas atspulgu. Un sadzirdēt viļņu čalu, tiem satiekot krastu, bet kājas sajūst 15 km garās pludmales mitrās smiltis. Nelielā pastaigā pa pilsētu, kurā neskaitāmi hoteli, pilsētu, kura ir lielākais Eiropas pludmales kūrorts, kurā kādā no namiem dzīvo kādreizējā Latvijas šosejas riteņbraukšanas slavenība Pēteris Ugrjumovs, nolemjam, ka rīt celsimies agri, lai tiktos liedagā, lai teiktu sveikas Adrijas jūrai.

23.septembris.

Mostamies Rimini 3-zvaigžņu viesnīcā „Beppe”. Rīts ir auksts. Peldēšanās nav prātā. Laikam gan esam vieni no pēdējiem, kuri te saulītē vēl gribējam sildīties. Droši vien drīzumā „Beppe”, tāpat kā daudzas citas, tiks slēgtas līdz nākamajai sezonai.

Sanmarīno atrodas uz Romanjas un Markes reģionu robežas. Kārlis stāsta par šo pundurvalstiņu, kurai jau 1700 gadu, stāsta leģendu par Titano kalnu un Svēto Marīno, no kura tā ieguvusi savu nosaukumu. Aptuveni tūkstoš reižu mazāka par Latviju, ar nemainīgu Konstitūciju kopš 1600.gada, Sanmarīno ir visvecākā republika pasaulē. Tāpat kā valsti sauc arī tās galvaspilsētu. Lejā atrodas valsts lielākā pilsēta Borgomadžore. Satiksme uz to pa kalna serpentīnu vai taisni ar vagoniņu pa trosu ceļu. Brauciens-lidojums noteikti aizraujošs, bet šoreiz tas izpaliek.

Mums Sanmarīno iepazīšana sākas tā mazliet dīvaini... ar

dzērienu veikalū, kaut gan nelieģšos, ka alkoholu gatavojāmies iegādāt tieši šeit. Cenas priecē. Vispirms gan produkcijas degustācija – pa piņģerotam, puspiņģerotam, lāsītei. Vīni /arī tie „geografico tipico”, liķieri, atpazīstamais „Limončello” visdažādākā tilpuma figūrpudelēs, vietējais balzams, grappa, alus pudelītes ar Hitlera, Staļina, Ļeņina, Ķe Gevaras, Dučes Musolīni un citu izbijušu pasaules pārdalītāju un revolucionāru attēliem. Degustācija ir atraktīva, pārdevējs Anatolijs, pēc tautības moldāvs, brīvi runā krievu valodā, kādu vārdu, frāzi pasakot latviski. Skaidrs – ne mēs te pirmie pircēji no Latvijas. Reklāma iedarbojas, jo veikalā atstātā summa nav maza. Katram sasainoto kastī, kurai visrūpīgāk uzrakstāms vārds, veikalnieki nogādā autobusā. Bonusā vēl pa pudelei vīna.

Parlamenta ēka ar valsts balti-zilo karogu. Titano kalna virsotnē augšup slejas cietokšņa-pils tornis. Kāpjam pa akmens pakāpieniem, ik pa laikam no skatu laukumiem pavēroties apkārt. Pašā torņa augšā ved ne vairs akmens kāpnes – tik daži sienā iemūrēti metāla kāpšļi un izeja caur lūku. Dziļi lejā vieglā dūmakā tīta apkārtnē, ceļu pavedieni, lauki, kuri „sakūst” ar horizontu.

Un atkal veikals pie veikala abpus ieliņām. Apģērbi, apavi, ādas galantērija. Plaša somu, somiņu izvēle. Parfīmērija, pazīstamu zīmolu saulesbrilles. Skatlogi ar dzērieniem, citrondzelteno limončello, bet mums pietiek, mums ir gana. Vienīgi gabalu picas un glāzi vīna sāta sajūtai, tonusam! Turpat Sanmarīno vēl apskatām „Ferrari” muzeju ar šīs markas visdažādāko modeļu kolekciju. Tur paši pirmsākumi, masveida produkcijas paraugi, arī Merilinas Monro baltais auto, gan pavecās formulas. Gribējās ieraudzīt ko jaunāku. Muzejs attaisno nosaukumu, tas nav ne „F-1” bokss, ne veikals.

Tālāk Toskāna. Vakars pienāk Montekatīni.

24.septembris.

No Montekatīni uz Pizu. Uz Brīnumu laukumu, kur Baptistērijs un šķībais tornis. Rosās melnīgsnēji viltotu brendu preču tirgotāji. Policisti un andelējošā puse saglabā pieklājīgu distanci – kad kārtības sargi tuvojas, tirdzniecība tiek pārtraukta, lai pēc brīža tiktu atjaunota.

Tūristi no visām malām, arī paši cenšamies torni vismaz vizuāli stutēt vai atslīdēt atpakaļ. Mums tas reizēm sanāk tikai vizuāli uz digitālā foto, bet kādai angļu kompānijai pēc zinātnieku akceptēta projekta, ilgiem darbiem un iespaidīgiem finansiāliem ieguldījumiem tas sākot izdoties arī praktiski, jo daudzus gadus ieilgušais vairāk nekā 5 metru slīpums mazināts par veseliem... 40 centimetriem. Nevar gribēt visu tūlī un uzreiz. Nebūs šķībā Pizas torņa, zudīs tūristu interese, jo taisno torņa ir diezgan – kāpēc lai dzītos skatīties tieši šo! Iegādājam biļeti, lai varētu tikt tornī. Biļetē apskates objektu piktogrammas, bet skatāmā izvēle, no kuras atkarīga biļetes cena, katrā pašā ziņā. Tornis ir tas dārgākais. Vispirms gan mantu glabātuvē jānodod somas, jo ar tām uzraugi neielaiž. Foto un video atļauts. Ejam augšā, gaitu diezgan izteikti velk uz vienu pusi.

Volterra pa gabalu ieraugāma. Viduslaiku cietoksnis un augsta mūra ieskauta pilsēta kalna galā. Jau izsenis slavena ar saviem alabastra /smalkgraudaina ģipša paveida/ apstrādes meistariem. Šis rūpals te cieņā arī tagad. Viesojamies vienā no darbnīcām – „Rossi alabastrī”. Mūsu acu priekšā meistars no sagataves veikli uzvirpo vāzīti. Kādu izgatavotu etvijū, kārbīņu, figūriņu nopērkam piemiņai. Ir, protams, arī lielas, skaistas, filigrāni izstrādātas lietas un statuetes.

Apkārt uzrati plašie un kalnainie Toskānas lauki. Zeme mālaina, sakaltusi lielās pikās. Vīnogu stādījumi. Citrusu, olīvkoku un kukurūzas plantācijas. Liela daļa to novākti. Vēl arī vāc. Traktors velk piekabi pilnu vīnogu ķekariem. Ceļš šaurs. Līkums aiz līkuma. Reizumis līkumā autobusa ātrums nokrīt līdz nullei. „Volvo” aizņem visu ceļa platumu. Pretimbraucēji saprotoši griež ceļu, gaida vai godbīdīgi atkāpjas un gaida, kamēr manevrs izdarīts.

Vīna darītavā „Fattoria Sovestro” San Gimignano degustējam vīnu, Itālijā iecienītāko alkoholu. Redzot, ka saimniecē iebildumus neceļ, iesprūkam turpat blakusesošajā vīna laukā. Raža vākta mehānizēti, zeme pilna sīkiem vīnāju zariem. Vīnogulājos vēl slēpjas daļa nogatavojušos ogu ķekaru. Vīns garšīgs, vīnogas

saldas. Līksme „sit augstu vilni”, dvēseles gavilē. Ko tur daudz!
Kā skaistā pasakā – arī es tur biju un to visu pārpārēm baudīju.

25.septembris.

Brokastis „Lazarini” viesnīcā ir kontinentālas un šoreiz arī izteikti skopas. Kruasāniņš celofānā, mazītiņš džema ķopsītis, sviesta piciņa un kafija. Pēc normas strikti. Itālis kafiju katram tecina pats, nepilnu jau tā nelielo tasīti. Un kafijas riktējama bundulis ar saimnieku uz vienu roku – ik pa brīdim niķoņas, kaut gan varbūt tas savstarpēji ... „sarunāts”.

Trūcīgo rīta maltīti autobusā papildinām ar desertu – iepriekšējā novakarē ievāktajām vīnogām. Lai jau tas skopais itālis iet galīgi ...ratā.

Atkal tunelis aiz tuneļa. Redz paplašinām un asfaltējam esošās šosejas. Gar logiem slīd Toskānas vīna lauki, nenovākta kukurūza, tabaka. Sudrabots olīvkoku lapu spīdums, pa kādai pīņijai, cipresei.

Umbrijas reģionā Orvieto, vēl viena uz klints celta pilsēta. Speciālisti gan uzskatot, ka šī klints nav no tiem stiprākajiem pamatiem, jo grunts ne īsti stabila. Tomēr kopš 13.gadsimta mūri un celtnes stāv kā stāvējušas. Ievēribas cienīga gigantiskā svītrotā katedrāle, viena no lielākajām Itālijā. Lai pie tās nokļūtu, jāceļas kalnā ar funikulieri. No pilsētas mūra lielisks skats uz līdzenumu, tuvāko un tālāko apkārtni.

Cauri Lacio reģionam līdz Sorrento vēl 370 km.

Pa autostrādi esam pietuvojušies Kampānijas reģionam un Itālijas trešajai lielākajai pilsētai Neapolei. Šķērsojam tās dienvidu daļu. Kreisajā pusē Vezuvs. Nāk vakars. Dienvidos satumst ātri. Cauri vēl vienai vulkāna izvirduma laikā mūsu ēras 79.gadā iznīcinātai pilsētai Herkulānai, kuru no likteņa neglāba pats Hērakls, par godu kam tā nosaukta. Neapoles līcī atspīd pilsētīņu ugunis. Autobuss tumsā līkumo pa pussalas šauru ceļu serpenīnu. Starmeši pa brīdim izgaismo te klints sienu pagriezienā, te stars pazūd naksnīgajās debesīs. Sorrento tuvums ir ilūzija. Pulkstenis iet, bet buss nebeidz līkumot, ik pa laikam rādīdams ugunis Neapoles, te jau Salerno līcī. Amalfi piekraste un Pozitāno. Ak, senjora, raksti vēstuli man no Sorrento, tik pastāsti, kā tur nokļūt! Beidzot! Sorrento paliek kalnam otrā pusē, mēs turpat netālu Marina del Cantone ciematā. Kempings „Nettuno” pussalas pašā spicē ir mūsu apmetne. Izvietoti tiekam kur kurais – atsevišķos namiņos, augstā mūra citadelē, dažs elegants apartamentos. Ar tuvākajiem varam sasaukties /neesam vienīgie trokšņotāji/, pie citiem nokļūt pa takām un kāpnēm. Una gatavo vakariņas. Tās kopīgas ar tuvajiem kaimiņiem Irēnu, Dainidu, Sandiju, Ivo un Līvu, Ilonu, Inesi no „torņa”. Neskatoties uz to, ka apetīte laba, visa kā diezgan, arī vīna.

Pirms gulētiešanas vēl noejam uz oļu klāto Tirēnu jūras piekrasti. Klusi šalko jūra, krastā atskrien kāds sīks vilnītis.

26.septembris.

Ceļamies agri. Saullēkts. Sārtojas apvārsnis, rīta dūmakā jūra slinki šūpo laivas, reidā kāds neliels kuģis. Pirmie stari apspīd klinšu virsotnes.

Pēc bagātīgām brokastīm ar kuģīti uz Kapri. Prieks par sauli, jūru un spīrgto vēju. Sanmikela villa kraujas malā. Piestājam pie Zilās grotas. Iekļūt tajā liedz augstais ūdens, kas atspīd spoži zilā dzidrā krāsā. Pasakaini. Trīs raksturīgie klints blūķi – Faraljonī. No Tirēnu jūras puses iepazīstam salu. Piestājam Marina Picolla. Ar funikulieri un busiņu uzbraucam augstāk, ar trosu pacēlēju līdz pašai augšai. Ainava burvīga. Cenšamies viens otru iemūžināt uz tās fona. Tālu lejā pilsēta, virs galvas zila debess un saule. Ļaujāmies atpūtai, viens otrs sauļojas, peldas. Bet laiks ir nepielūdzams – tas skrien pārāk ātri. Steidzam izbaudīt mums atvēlēto, kas mirklis vien.

Vakarā Līva, Ilona, Inese un Zeltīte aicina ciemos uz savu cietoksni, no kura balkona visas priecājušās par saullēktu.

27.septembris.

Rīts pie Sorrento, gan saule vēl, gan viļņu šalkas. Tomēr – raksti raksti, senjora, vēstuli!

Pompeju bojāēja Vezuva vulkāna izvirduma laikā, visas pilsētas bojāēja. Tagad senā pilsēta atrakta no pelniem un akmeņiem.

Staigājam pa ielu bruģi /ar to vienā momentā pret savu gribu iepazīnos pavisam tuvu/, vērojot celtņu, Foruma un tempļu kolonnu paliekas tukšo teātri un milzīgo amfiteātri, kurā savulaik notikušas asiņainas izrādes, māju un lupināriju, no kurām ne

vienā vien liksmots izvīrtīgās orgijās, drupas. Suvenīru kioskos keramika, no vulkāniskiem iežiem darinātas rotas, daudz kā cita, arī erotiskas atklātnes ar seno pompejiešu „draiskulībām”.

No Pompejiem kalnā uz Vezuvu. Pa ceļmalas koku un krūmu starpu redzams līcis, zemāk esošā pilsēta, lavas lauki. Arvien augstāk un tuvāk apdzisušā vulkāna krāterim. Stāvvietā daudz tūristu busu un vieglo automašīnu. Tālāk ceļš kājām. Kāpiens nav viegls, bet diezgan garš un nogurdinošs pa pelnu-izdedžu klātu gājēju taku, līdz nokļūstam pie nepilnus 1300 metrus augstā Vezuva krātera. Dziļš piltuvveida konuss ar tumšu iežu, sacietējušas lavas atsegumiem. Vienā vietā ceļas tievs dūmu, varbūt tvaika mākonītis. Iemalkojam lāsīti Rīgas melnā balzama, tirgotavā krātera malā garšojam un mājup vešanai iegādāju Vezuva vīnu „Lacryma Christi del Vesuvio”, gatavotu no vulkāna nogāzē augušām vīnogām.

28.septembris.

Pārnākšņojuši viesnīcā netālu no Romas „Fast Hotel”, pošamies ceļā uz Mūžīgo pilsētu, jo visi ceļi, arī mūsējais, šodien ved uz Romu. Vēlamies būt vieni no pirmajiem apmeklētāju rindā Vatikanā. Vienas dienas laikā visu te pilsētā apskriet un apskatīt nav iespējams. Esam izvēles priekšā.

Mēs daži atsakāmies no muzeja, lai atkal nodotos kāpšanai augšup – šoreiz Sv.Pētera katedrāles Mikelandželo projektētājā kupolā, lai no tā augstumiem paraudzītos uz Romu, uz Vatikanu, tā dārziem. Pēc nepilnas stundas laukumā katedrāles priekšā jau burzma, uniformēta sardze, izlikti lieli ekrāni, rosās tehniķi. Svētā Eņģeļa pils-cietoksnis un skulptūrām bagātais tilts pār Tibru. Senākā Romas celtne – unikālais Panteons. Navona laukumu apsēduši mākslinieki – eļļas gleznas, akvareļi, grafikas. Ja vēlies, sēdies – pārdesmit minūtes, pārdesmit eiro, un tavs portrets uzzīmēts. „Iekrīt acīs” skaista eļļas glezna ar trijām efektīgām magonēm. Mākslinieks ieibst pret darba fotografēšanu, saprotot, ka pircējs no manis nesanāks. Kaut gan vēlāk uzzinot cenu... gleznu, iespējams, būtu pircis. Bet, kas par vēlu... Pārējie pret foto-video ir noskaņoti labvēlīgāk. Pie Trevī strūklakas iejūkam pūlī, kurā sniegbaltās blūzēs lepojas glītas itāļu policistes. Pār plecu strūklakā tiek mestas monētas ar kļušu vēlēšanas. Kādu – tas katram pašam vien zināms. Varbūt uz laimi, uz atgriešanās. Neliela atelpa uz Spāņu kāpnēm. Malkojam vīnu, garšojam ceptus kastaņus. Salvīs ar Unu pozē dubultportretam. Saule žilbina acis. Līdzība ar portretējamo tomēr panākta. Cits mākslinieks strādā akadēmiskāk, sejas ovālu vispirms ieskicē kopumā, arī zīmējums mīkstāks, sulīgāks. Bet katram jau sava metode un stils. Pie Trinita dei Monti baznīcas Spāņu kāpņu augšgalā uzstājas mūziķi, tiek teiktas īsas uzrunas. Kapitolijs kalnā par godu karalim Viktoram Emanuelam

li balts un majestātisks skulpturāli arhitektonisks piemiņas ansamblis. Garām atraktajam senās Romas foruma drupām ejam uz Kolizeju. Kamēr domājam iet iekšā Kolizejā vai skatīt tikai ārpusi, iekšā laišanu pārtrauc, jo pulkstenis jau seši vakarā. Žēl gan, jo šodien /svētdienā/ ieeja bijusi bezmaksas. Pakavējamies, lai kopīgi Dainidai un Unai ļautu „knibties” ar gladiatoru. Kaut gan šis pasākums nav bezmaksas, ar fotosesijas rezultātu esam apmierināti.

29.septembris.

Nakts, vienīgā šajā braucienā, tiek aizvadīta autobusā. Ērti tas nav. Agrā rīta stundā iebraucam Austrijā. Izkāpjot pārņem drebuļi, jo temperatūra ārā tikai kāds grāds virs nulles.

Brokastis Rozenbergera restorānā. Pavārs uz pannām veikli cep olas un speķi. Lieki bilst, ka pēc itāļu picām par apetītes trūkumu neviens nežēlojas.

Pēcpusdienā esam Čehijā. Joprojām apkārt vīnogulāju stādījumi, kukurūza, dzelteniem ķirbjiem(?) piebiris lauks. Mikulovā tax free veikalā tiekam pie čehu kronām, gan vēl kāda lētāka pirkuma. Vakars brīvs. Pārsteidz pilsētas laukumā izrotāta un gaiši iedegta Ziemassvētku egle /tagad – septembra beigās!/. Darbojas svētku tirdziņš. Varētu padomāt..., ja vien

pa ielu netiktu staipīti kabeļu rituļi. Svinēts te nekas vēl netiek – pagaidām tikai filmēts.

30.septembris.

Pirms izbraukšanas sātīgas brokastis pansijā „Roze” turpat Mikulovā. Un turpinās atceļš cauri Brno Polijas virzienā. Pēc 12.00 šķērsojam čehu-poļu robežu. Pakavējamies Čestohovā populārā svētdienieku pulcēšanās vietā, kuru katru gadu apmeklē 4-5 miljoni cilvēku. Arī pašlaik notiek dievkalpojums, lūgšanas, tiek uzklaustas grēksūdzes. Pēc apmeklējumu skaita un nozīmīguma klosteris Jasna Gora esot piektais pasaulē, zina teikt Kārlis, mūsu gids no ceļojumu kluba RSP.

1.oktobris.

Ceļojuma pēdējā diena. Kārtojam somas ar domu, ka vakarā jau būsim mājās Latvijā. Viesnīcā „Aramis” brokastojam kopā ar vienu citu tūristu grupu, kura bijusi Horvātijā. Dalos iespaidos, jo vēl atmiņā neaizmirstamais ceļojums pa šo zemi jau trāpīja kompānijā.

Polija mūs turpceļā sagaidīja ar sīku lietutiņu, tagad ar tādu pat izvada mājup. Vasaru esam piedzīvojuši Itālijā. Saule palikusi tur. Saule palikusi Kapri un Sorrento, no kuras, ceru, senjora atrakstīs vēstuli man.

Egils Johansons

Foto akcija „Cēsis rudenī!”

22. septembrī plkst. 18:44 oficiāli iestājās rudens. Tam par godu Cēsu Tūrisma informācijas centrs (TIC) izsludina foto akciju „Cēsis rudenī!”. Cēsu pilsētas un rajona iedzīvotāji, kā arī viesi laipni

aicināti piedalīties foto akcijā, kuras mērķis ir apkopot dažādu apskates objektu veiksmīgākās fotogrāfijas. Pēc akcijas beigām jaunajā TIC mītnē – Cēsu Apmeklētāju centrā, Pils laukumā 9, tiks atklāta izstāde par godu zeltainā rudens daiļdarbiem Cēsu rajonā. Ir tikai divi noteikumi – attēlos jābūt redzamiem Cēsu pilsētas un rajona apskates objektiem un bildei jābūt bildētai rudenī.

Katru gadu Cēsu TIC apmeklē vairāki tūkstoši pilsētas viesu, un arī šis gads nav izņēmums - laikā līdz 1. septembrim TIC pēc palīdzības vērsušies gandrīz 11 tūkstoši cilvēku. Izstāde ar skaistākajiem vietējo iedzīvotāju darbiem tikai uzlabotu viņu iespaidus par Cēsīm, kā arī atvieglotu TIC darbību, dodot iespēju uzreiz parādīt tūristiem, kas sagaidāms viņus interesējošajās vietās. Turklāt, gatavojot jaunus Cēsu rajona tūrisma informācijas bukletus nākamajam gadam, tajos tiks iekļautas atbilstošākās un labākās fotogrāfijas.

Fotogrāfijas iesniegt Cēsu TIC, kā arī TIC reģionālajās nodaļās, Piebalgas un Pārgaujas TIC. Vēlamais bildes izmērs ir sākot no 13x18 cm. Akcijas darbu pieteikumu termiņš ir šī

gada oficiālais rudens beigu datums un laiks: darbus par rudens tēmu lūdzam iesniegt līdz 21. decembrim, plkst. 14:03, līdz ņemot savu fotogrāfiju (limits – līdz 10 fotogrāfijām) gan gatavā, gan digitālā formātā. Pēc termiņa (21. decembrī plkst. 14:04) tiks izsludināta jauna akcija – „Cēsis ziemā!”, kuras laikā jums būs iespēja padalīties ar saviem labākajiem attēliem, kas tiks iegūti ziemas laikā.

Pilis, muižas, ievērojamas ēkas, skaistas ielas, baznīcas; meži, lauki, kalni, lejas, ezeri, upes, ieži, alas, akmeņi un tā tālāk – mums tas viss ir! Vajag tikai parādīt!

Veiksmīgāko fotogrāfiju autoriem – pārsteiguma balvas no Cēsu TIC.

Vairāk informācijas:

Cēsu Tūrisma informācijas centrs, Pils laukums 9, Cēsis
Telefons: 64121815, 28318318

E-pasts: info@cesis.lv

Skype: cesu_tic

Mājas lapa: www.tourism.cesis.lv

Cēsu rajona reģionālie TIC:

Pārgaujas TIC

Cēsu rajons, Straupes pagasts, Braslas iela 2

Telefons: 64132214; 26533401

E-pasts: pargauja@cesis.lv

Skype: pargaujas_tic

Mājas lapa: www.pargauja.cesis.lv

Piebalgas TIC

Cēsu rajons, Vecpiebalgas pagasts, „Cīrulīši”

Telefons: 26565977

E-pasts: piebalga@cesis.lv

Mājas lapa: www.piebalga.cesis.lv

Tautskola

Rotaslietu studija. JAUNUMS! Ilze Stolere, studijas vadītāja, 28. oktobrī plkst. 17.00.

Rokdarbi – Velga Rubene 29. oktobrī plkst. 17.00.

Gleznošanas studija – Zanda Liedskalniņa – 31. oktobrī plkst. 17.00.

Homeopātija – Indra Spirģe, homeopāte, 8. novembrī plkst. 9.30. Pieteikties!

Foto studija. JAUNUMS! Māris Boholcs – studijas vadītājs.

19. novembrī plkst. 18.00, nodarbības 2x mēnesī, amatieriem.

Psiholoģija – Daina Reinfelde 27. novembrī plkst. 17.00, tie, kas zina šo lektori - nāks, kas vēl nepazīst, iesaku 1x paklausīties!

Ja rodas jautājumi, vaicājiet!

Valentīna (29146397)

VIDES BIEDRĪBĀ KRŪZES NOSLĒDZIES KAPACITĀTES STIPRINĀŠANAS PROJEKTS

Mūsu Latvija ir īpašs zemes stūrītis uz Zemes, raksturīgs ar mazu dabas piesārņojuma līmeni, brīnišķīgu augu un dzīvnieku valsti, veselībai piemērotu klimatu. To visu mēs sākam novērtēt tikai tagad. Diemžēl Latvijas veikali ir pilni ar cilvēkiem neveselīgu pārtiku, tiek piesārņota zeme, gaiss un ūdeņi. Globalizācijas rezultātā tiek apdraudētas dabas vērtības un ilgtspējīgas lauksaimniecības ekosistēmas, kuru izdzīvošana cieši saistīta ar ražojošām sētām. Latvijā šāda saimniekošana līdzšinējā periodā bijusi pasaulē nozīmīgas bioloģiskās daudzveidības uzturētāja.

Bioloģiskās lauksaimniecības kontekstā mums ir būtiski saglabāt bioloģisko daudzveidību, latviskās tradīcijas un zaļās dzīves veidu nākotnes Latvijai. Tāpēc tika izveidota un 2007.gada 5.februārī reģistrēta LR UR Biedrība un Nodibinājumu reģistrā biedrība „Vides biedrība Krūzes” ar mērķi izveidot starptautisku bioloģiskās lauksaimniecības apmācību un pētniecības centru zemnieku sētā un veicināt pilsoniskās sabiedrības attīstību, paaugstinot izpratnes un zināšanu līmeni lauku ekosistēmas, nacionālo tradīciju un kultūrvēsturiskā mantojuma saglabāšanā.

Biedrība izveidota uz bioloģiskās zemnieku saimniecības „Lielkrūzes” bāzes, kas ir viena no redzamākajām Latvijas bākuģunīm dabas resursu saprātīgā apsaimniekošanā un bioloģiskās daudzveidības saglabāšanā, ko nodrošina saimnieka Guntara Dolmaņa ekoloģiskā pārliecība, entuziasms un plašais nākotnes redzējums.

Biedrības misija ir sekmēt sabiedrības ilgtspējīgu attīstību, uzlabojot gan pašreizējās, gan nākamo paaudžu dzīves kvalitāti, nodrošinot dzīvās dabas un fiziskās vides aizsargāšanu, dabas procesu līdzsvaru, dabas aizsardzības un ekoloģiskā dzīvesveida popularizēšanu Latvijā un Eiropas Savienībā.

Neilgajā biedrības darbības laikā izstrādāti un realizēti divi projekti **ar Eiropas Ekonomiskās zonas finanšu instrumenta un Norvēģijas valdības divpusējā finanšu instrumenta un Latvijas valsts finansiālo atbalstu NVO fonda ietvaros, ko administrē Sabiedrības integrācijas fonds.**

Projekta „Starptautiska bioloģiskās lauksaimniecības apmācību un pētniecības centra izveides partnerības attīstīšana un pētniecisko darbību priekšizpēte” realizācijas laikā (01.11.2007-29.02.2008) ekspertu darba grupās izstrādāta stratēģija, plānoti pētījumu virzieni un aktivitātes, izveidota

sadarbības partneru datu bāze, notikuši pieredzes apmaiņas braucieni ar partneriem Vācijā un Norvēģijā.

Projekta „Vides biedrības Krūzes kapacitātes paaugstināšana” (01.10.2007-30.09.2008) realizācijas laikā ievērojami paaugstināta biedrības darbības kapacitāte: darbinieki apguvuši zināšanas kursus, izremontēta biroja telpa, izveidota skaista mājas lapa www.ekokruzes.lv, izdotas informatīvās lapaņas un buklets, iegādāta biroja tehnika, ņemta daļība izstādēs, popularizējot ekoloģisko dzīvesveidu. Gada laikā saimniecībā viesojušās 16 delegācijas ar 680 dalībniekiem, tai skaitā, no ASV, Norvēģijas, Nīderlandes, Vācijas.

Jau trīs gadus Klubs 415 vasaras Saulgriežu pasākumam izvēlēties “Lielkrūzes” ar domu to darīt arī turpmāk.

Par tradīciju nu jau 7 gadus kļuvušais Līgo svētku pasākums pulcē laudis, kas pieņēmuši to par savējo. Sabrauc draugi, radi, domubiedri, viesi (ko paši gan uzskatām par slēgtu, jo pilnībā esam informēti par cilvēkiem, kas “Lielkrūzēs” uzturēsies Līgo un Jāņu dienā). Deg uguns kuri, tiek sumināti svētku jubilāri, notiek vainadziņu konkurss, iedzīvinām sen novārtā atstāto tradīciju iet aplīgot apkārtējos kaimiņus u.c.

Projekta vadītāja Valentīna Dolmane, bet biedrības vadītājs Guntars Dolmanis pildīja brīvprātīgā konsultanta, ekskursantu gida pienākumus un bija pasākumu vadītājs.

Maija Miķelsone, projekta grāmatvede /no Variņiem/
PASKAIDROJUMAM:

Biedrība izveidota uz bioloģiskās zemnieku saimniecības „Lielkrūzes” bāzes ar uzdevumiem:

- izskaidrot plašai sabiedrībai bioloģiskās saimniekošanas un ekoloģiskā dzīvesveida būtību un ietekmi veselās sabiedrības veidošanā;
- saglabāt un sargāt zemes spēju nodrošināt dzīvību visā tās daudzveidībā;
- veicināt dabas resursu saglabāšanu nākamajām paaudzēm;
- sekmēt dabas procesu pētījumus zinātniskā līmenī;
- veicināt dabas procesu iepazīšanu sabiedrības, bet īpaši jaunatnes un bērnu līmenī;
- veicināt latviskā dzīves veida un tradīciju iedzīvināšanu mūsdienu sabiedrībā un saglabāšanu nākamajām paaudzēm.

Ekskursija

*„Pirms skrien uz svešām zemēm,
vispirms padomā, vai savu zemi esi tā riktīgi skatījis.”*

Iz Ķeņča garagaišuma.

Raunā ir sava tūrisma aģentūra Līgas Pommeres vadībā, atliek vien doties ceļā. Saulainā oktobra rītā kopā ar grupu no Smiltenes un Cēsīm devāmies uz Piebalgas pusi, jo „Piebalgas kultūras gaišumā varot sildīties vai visa pasaule” – pēc Ķeņča domām. Jaunpiebalgas ekoloģiskajā saimniecībā „Lielkrūzes” ar paša komponētu dziesmu par Piebalgu un tēvu zemi mūs sveica saimnieks Guntars Dolmanis. Tas bija tik aizkustinoši un neparasti! Sekoja stāstījums par tautas dziesmām, kurās paustas sentēvu gudrības saimniekošanā, par zemes bitēm, dzelteno cielaviņu, daudzām putnu sugām, kurmjēniem un skudrām. Šī bioloģiskā daudzveidība palīdzot cīnīties pret kaitēkļiem lauksaimniecībā. Viss ir savstarpējā saistībā – gan ūdenskrātuves ar daudzajām zivju sugām, ūdensputni, gan savvaļas zirgi un gaļas liellopi. Sakoptā ainava vilina tūristus, krāšņi te svin Līgo svētkus. Tomēr Guntars ir noraizējies, jo dažādi nepamatoti šķēršļi un ierobežojumi gremdē saimniekošanu. Satraukts

ir arī Ķencis: „Tev jau nu, visuvarenais Dievs, vajadzētu redzēt un pasargāt no tāda šitā laika neprāta, ka latviešu zemnieku sēkl iztaisīt par tādu muļķi, kurš vair’ nemāk savos tīrumos sāku kaisīt un lopus kopt.” Tomēr ļoti ceram, ka „Lielkrūžu” lauki zaļos un rūpīgais darbs nesīs augļus, pārvarot birokrātisko atlieksmi pret zemnieku sētām. Saimnieci Valentīnu nesatikām, bet lūdzām nodot viņai raunēniešu sveicienus.

Sv. Toma baznīcā ar ērģeļu spēli mūs sagaidīja Aija Petrovskā – pagasta mūzikas dzīves labais gariņš. Baznīca ir uzposta, vakarā te ikgadējais koncerts par godu E. Dārziņam. Klaušāmies mūziku, aizlūdzām par sev tuvajiem. No zvanu torņa augstumiem paveras Viņķu kalnu plašumi, gleznotāja K. Miesnieka dzimtā vieta. „Te visam jābūt stipram. To prasa šīs puses garās ziemas, bargās salnas, vēlie pavasari un īsās vasaras,” tā Jaunpiebalgu raksturo mākslinieks. Un tādi stipri arī ir tie piebaldzēni.

Ka „Piebalgas puses gaisie prāti aiz sevis ir atstājuši mūžīgo dzīvošanu”, to izjutām amatnieku mājā „Mazrītiņos”. Šeit dzīvojuši amatnieki trijās paaudzēs. Oskars Damroze bijis vi-

jolnieks, vēlāk teicami apguvis kurpnieka amatu. Meita Alise Robežniece bijusi etnogrāfe un tekstilmāksliniece, darinājusi skaistus gobelēnus. Viņu vārdus vēl šodien Jaunpiebalgā pie-min ar cieņu. Alises dēls Imants Robežnieks šobrīd ir gandrīz vienīgais kokļu meistars. Viņa un Annas meita Līga ir dziedātāja. Mūzika ir saistījusi visu dzimtu, kā arī prasme spēlēt dažādus mūzikas instrumentus. Mājas saimnieki rūpīgi glabā un apkopo dzimtas atstāto kultūras mantojumu. Piebaldzēniem tik raksturīgo viesmīlību mums ļāva izbaudīt rudenīgajā dienā silti sakurinātā krāsns un cienastam sarūpētās medusmaizes. Mīļš paldies saimniecei Annai!

„ Ak tu, mana Piebaldzīna,
Pašā Gaujas malīnā,
Ne tev trūka gaišu ļaužu,
Ne senā tikumīna. „
Ķeņa četrinde.

Jānaskolas muzejā dvēseles veldzējas Em. Dārziņa mūzikā. „Melanholiskais valsis”, „Mēness starus sfīgo” – šīs melodijas tik gaišas un latviskas.

„Dārziņš ir liela pērle. Maz ir komponējis, bet viss, ko darījis, tas ir zelta rāmjos liekams”. K. Miesnieks.

Ķencis, „bez kura glītā vaiga un gudrā prāta Čangaliens vis tik gaiša nebūtu”, mums dāvāja biezu sējumu „Iz Ķeņa gara gaišuma”, kā arī īpašu veltījumu Raunai. Te bez skaistās dabas „esot vēl viena pamatīga būšana – Rauna grib būt pate pastāvībā un raunēnieši kopā ar Neimaņa kungu prot par to cīnīties. Var jau nu tos pagastus bāzt vienā, kā sacīt jāsaka, kopus

būšanā, bet svētīga darba un senatnības gājuma tam nebūs.” Būšot jau vien Ķencim jāiet tajā valdībā kārtību ieviest. Viņš to varētu, jo esot tak tikpat kā pie viena galda ar prezidentiem sēdējis un gandrīz no vienas bļodas ēdis. Mums atlika vien piekrist un novēlēt stipru veselību Ķencītim. Kā nekā viņam ir jau ļoti cienījams vecums-129 gadi, tāpat kā „Mērnieku laikiem”. Savukārt kopš tā brīža, kad gadatīrģū „Tacēs” piebaldzēni pirmoreiz ieraudzīja zirga pajūgā ar vārgu sivēnu un sviesta kubuliņiem ratos iebraucam Ķenci, gluži kā izkāpušu no „Mērnieku laiku” grāmatas, ir pagājuši jau 36 gadi. Bagāti gadi, darot gaišu savu Čangalienu un darbojoties mīlo tautiešu labā. Bagātīgā Ķeņa muzeja ekspozīcija par to liecina.

Lai ciemošanās Piebalgā būtu pilnīga, diena noslēdzās ar goda mielastu piebaldzēnu gaumē. Uzminējāt, tā tiešām bija īsta, karsta un garšīga jēra zupa Gravas kalnā pie „Kaikašiem”. „Kas var būt labāks par šo?” sacītu kāda zināma persona. Mēs sakām: „Kas var būt labāks par šādu iespaidiem bagātu rudens dienu Piebalgā?” Uz to Ķencis piebilstu: „Ja gribi būt svaigā gaisā – esi Piebalgā. Ja gribēsi ēst labu, iztikt ar dabas nākušo ēdienu – esi Piebalgā. Ja gribi dzert labu dzērienu, kur iesals un apinīts vis nesajauks tavu galvu, kā sacīt, grēka būšanā – esi Piebalgā. Ja gribi stipru miesu un spēcīgu garu – esi Piebalgā un nekāda apgrēcība neapsēdīs tavu dvēseli.”

Paldies visiem satiktajiem piebaldzēniem, Laumai Balodei „Kaikašos” Līgai, un šoferītim Valdim!

Ceļotāju vārdā – **Dzidra Rusova** Raunā

CĒSU RAJONA PADOME
PIEAUGUŠO IZGLĪTĪBAS CENTRS
Sadarbībā ar Jaunatnes Starptautisko Programmu Aģentūru,
Jaunpiebalgas pagasta padomes Reģionālo Tautskolu

2008. gada 28. novembrī Eiropas jaunatnes nedēļas ietvaros INFO DIENA Jaunpiebalgā

Mērķauditorija (profils un plānotais skaits):

- **Jaunieši** vecumā no 16 – 25... (no Jaunpiebalgas, Zosēniem, Drustiem, Vecpiebalgas, Dzērbenes, Taurenas), kas vēlas veidot projektus un iesaistīties dažādās aktivitātēs

- **Sociālie darbinieki, jaunatnes darbinieki, direktora vietnieki audzināšanas darbā, ieinteresētie pedagogi, kultūras darbinieki un citi interesenti**

Pasākuma mērķis:

- sniegt informāciju par ES programmu „Jaunatne darbībā” un iespējām, ko tā piedāvā gan jauniešiem, gan jaunatnes darbiniekiem (kā instruments darbā ar jauniešiem);

- veidot izpratni par neformālo izglītību, tās būtību.

Uzdevumi:

- veidot izpratni par neformālo izglītību, tās būtību un pieejamību;

- motivēt sociālos darbiniekus, jaunatnes darbiniekus izmantot neformālās izglītības metodes darbā ar jauniešiem un jauniešiem pieaugušajiem;

- iepazīstināt ar iespējām programmā „Jaunatne darbībā”;
- iepazīstināt ar projektiem, kuros ir piedalījušies Cēsu jaunieši;

- īstenot „projektu darbnīcas”, kurās jauniešiem tiks piedāvātas praktiskas nodarbības;

- rosināt jauniešus no lauku pašvaldībām piedalīties projektu izstrādē.

Pasākuma ietvaros tiks īstenotas **divas dažādas programmas**, balstoties uz minētajām mērķgrupām. **Rīta daļa notiek visiem dalībniekiem kopā, pēcpusdienā dalībnieki sadalās divās grupās.**

Pasākuma programma

Laiks	Jaunieši	Jaunatnes darbinieki
10:00	Pasākuma atklāšana. Iepazīstināšana ar programmu.	Pasākuma atklāšana. Iepazīstināšana ar programmu.
10:15	Neformālā izglītība.	Neformālā izglītība.
11:00	Programma „Jaunatne darbībā” – iespēju pasaule ☺	Programma „Jaunatne darbībā” – iespēju pasaule ☺
12:15	Pusdienas	Pusdienas
13:00	Projektu darbnīcas: jaunietis jaunietim	Programma „Jaunatne darbībā” kā instruments darbā ar jauniešiem
14:30	Pasākuma noslēgums	Pasākuma noslēgums
15:00	Došanās mājās	

Tālrunis uzziņām: **Valentīna (29146397)**

Nozīmīgākie 2008.gada pasākumi Jaunpiebalgā novembrī

Datums	Norise	Anotācija
11.11	Lāčplēša dienai veltīts piemiņas pasākums	*Lāpu gājiens no kultūras nama līdz ev. lut. Svētā Toma baznīcai * Svinīga ziedu nolikšana pie pieminekļa Brīvības cīņās kritušajiem * Koncerts baznīcā
16.11	Latvijai – 90, jubilejas pasākums	*Tematisks vakars – Latvija piebaldzēnu acīm – ar fotogrāfijām, ierakstiem, priekšnesumiem, ieskatīsimies, kā Latvijas vēsturi izdzīvoja piebaldzēns. * „10 Piebalgas personību” sumināšana * Balle groziņvakars ar grupu „Bruģis”
29.11	Vokālistu konkurss „Piebalgas balsis”	Jau trešo gadu aicinām tuvākus un tālākus vokālos talantus vienuviet – Jaunpiebalgā. Konkursantus vērtē četrās vecuma grupās, žūrijas vadītājs – Normunds Rutulis. „Dzīvo” muzikālo pavadījumu nodrošina grupa „Kokmuižas muzikanti”.

1. novembrī plkst 18.00 Jaunpiebalgas baznīcā grāmatas „Jaunpiebalgas Svētā Toma baznīca un mācītāji” atklāšanas svētki.

Apsveicam!

Ne jau vienmēr ar gadiem viss aiziet,
Ne jau vienmēr ar gadiem viss zūd.
Katra diena nes mirklīti laimes,
Un ik mirkli kļūst bagātāks mūžs.

60	Vilnis Kažociņš	12.11.1948.	Kalna Jēci
65	Andrejs Cīrulis	29.11.1943.	Kameņi
	Kristīne Dolbina	16.11.1943.	Luksti
70	Maija Erdmane	07.11.1938.	Vecgarauši
	Valda Spolīte	28.11.1938.	Lejas Niklāvas
75	Mirdza Rīta Dārgā	12.11.1933.	Brāļu Kaudzīšu iela 3-9
	Marta Ārija Ruņģe	28.11.1933.	Gulbji
	Otilija Slaidiņa	03.11.1933.	Emīla Dārziņa iela 9
	Zuzanna Irina Turka	21.11.1933.	Stacijas iela 9D-2
85	Rozālija Sivgale	23.11.1923.	Kalna Kaņepi
96	Elza Bite	15.11.1912.	Bites

Sveicam novembra jubilārus!

Pateicības

3. oktobrī notika skolotāju pieredzes apmaiņas brauciens uz Daugavpils rajonu. Jaunpiebalgas vidusskolas kolektīva vārdā saku lielu paldies mūsu atbalstītājiem: LIZDA darbinieku arodbiedrībai, Jaunpiebalgas pagasta padomei, z/s „Ķelmēni”, a/s „Rankas piens”, SIA „Piebalgas alus”, Ilgai Kurzemniecei! Liels prieks par atsaucību un dalību šajā braucienā, kas kļuvis jau par ikgadēju tradīciju. Lai jums visiem krāsains rudens! Uz tikšanos nākamgad, varbūt uz Kurzemi?!

Arnīs Ratiņš, Jaunpiebalgas vidusskolas direktores
vietnieks izglītības jomā

Dvēsele aizgāja pa vientuļu taku.
Dievs, palīdzi atrast tai māju!

Sirsniņgs paldies pagasta padomes priekšsēdētājam Laimim Šāvējam, Aivaram Ontužānam, Līgai Ābelniecei un visiem, kuri palīdzēja, lai zemes klēpī guldītu Gunti.

Aija Sprince

Kad tev nenāks miegs

Kad tev nenāks miegs,
tad tu pa zilganu gaismas stīdziņu
uzkāpsi ciemos pie zvaigznēm,
kas virs meža teloka spīdēs!
Dažu nakt' zvaigžņu stari būs gari
kā saķemmēti,
un zvaigznes kā priecīgas meitenes smies
pretī dienvīdu vējam,
kas siltu plaukstu noglāstīs zarus
un ritmiskās šūpolēs pašūpos.
Dažu nakt' zvaigznes būs trīsošas
kā trauklas dvēseles jūtas,
kas no rupja izsmiekla baidās;
un tad tu, bērns, smaidot
sacīsi zvaigznēm miļus vārdus.
Kad tev nenāks miegs
un nebūs tavu draudzeņu – zvaigžņu,
tad mēness gaismu lies paljošu
pāri skrejošām mākoņu salām.

Kad tev nenāks miegs
un nebūs zvaigžņu,
un mēness būs tālu tālu,
tad pārslas sanot pieskarsies rūtij
tik klusi,
tik muzikāli.

Sarmīte Āboltiņa

Sēru vēsts

Kur vārdus rast, kas būtu mierinājums,
Kad cilvēks zemes klēpī dusēt steidz.
Kad negaidot tiek pārtraukts mūža gājums
Un ardievas tik daudziem jāpateic.

Mūžībā aizgājuši:

Voldemārs Majors 76 gadu vecumā,

Austra Krūmiņa 86 gadu vecumā,

Guntis Obrams 56 gadu vecumā.

Izsakām līdzjūtību tuviniekiem!

Jaunpiebalgas pagasta pašvaldības izdevums

Redakcija: Zane Althabere tālr. 64162437 (darbā), Vēsma Johansone tālr. 64162311 (darbā),

e-pasts: vesma.johansone@gmail.com Mājas lapas adrese http://www.jaunpiebalga.lv

Par skaitļu un faktu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstu atbild autors. Publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.

Pārpublicēšanas vai citēšanas gadījumā atsauce ir obligāta.

Iespiests SIA “Madonas poligrāfists”.